

அம்புலிமாமா

ஜூன் 1991

100
GLASS
PACK

32
GLASS
PACK

NEW REFRESHING
Rasna
soft drink concentrate

100
GLASS
PACK

லீவ் வந்தால் எத்தனை
ஆனந்தம்? "க்ளாஸ்
ஒர்க்" இல்லை "ஹோம்
ஒர்க்" இல்லை எப்பொழுதும்
விளையாட்டு. மேலும்
விளையாட்டு. அப்புறம்
எனக்கு பிடிச்ச நிறைய
ரஸ்னா.

I love you Rasna

தயவுசெய்து

தயவுசெய்து
கீழ்க்கண்ட
விதிகளை
பின்பற்று

தயவுசெய்து
கீழ்க்கண்ட
விதிகளை
பின்பற்று

© ரஸ்னா டிரைன்ட் பீர்வர்ட்ஸ் லிமிடெட்

RASNA/EA/R/5884/20

ஒவ்வொரு தாயும் அறிந்தது :
குழந்தையின் உணவிலே
பருப்பு மிக அவசியமாகும்.

ஃபாரெக்ஸ்-வெஜ் மட்டுமே பருப்பின் நற்பயன்கள் அடங்கியதாகும்.

புரதச் சத்து நிரம்பிய
ஃபாரெக்ஸ்-வெஜ், தானிய
வகைகள், பாசிப்பருப்பு,
தக்காளி, காரட் ஆகியவை
அடங்கியதாகும். என்தில்
ஜீரணிக்கக் கூடிய
உணவாகும்.

பருப்-
புடன்

ஃபாரெக்ஸ்-வெஜ்
கைவாயுடன் வளரும் வாழி.

EX 224 90, Tm R

பெருந்தீயக்காரன்

முதலில் சர்க்கஸ் மேசைக் காரனின் மர்மம். ஆம், கோமாளி என்பது பிடித்தவர்க்கு வரவேண்டும்! துப்பறியும் புலிகள் இப்போது தம் BSA S&W-லில் எப்பத்தியக் காரன் வாலோவிச்சைத் தேடும் பணியில். 'நியூ ஸிட்டி'வை நாசமாகக் கவன் ஒரு பேரே UFO வைத்திருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள் விஞ்ஞானிகள். துப்பறியும் புலிகளால் அவனைத் தடுக்க முடியுமா?

“பே

பி. நாளை காலை 5 மணிக்கு தீயும் நாளும் 'நியூ ஸிட்டி'யை வெடித்துத் தகர்க்கப் போகிறோம்" என்றது வாலோ விச்சின் சீக்கருரல். கவருக்குப்பின் பதுங்கிய வண்ணம் அதைக்கேட்டனர் துப்பறியும் புலிகள்.

தன் கடினாரத்தைப் பார்த்தவாறு அதைப் போலிருக்கும் மற்றொன்றை ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவில் வாலோவிச் வைத்தான். பின் அதை UFO-வில் பொருத்தினான். UFO-வை கராஜில் விட்டுவிட்டு, உள்ளே மறைந்தான்.

திட்டம் தீட்டப்பட்டது பதட்ட நிலையைத் தளர்த்த. 'ஜோக்' அடிக்க முற்பட்டான் ராஸ்பிப். "கம்பளிரு ராஸ்பிப், விளையாடக்கூடிய

விஷயமல்ல இது." என்ருள்
பூஜா. திடீரென விபுல், யோசனை
கிடைத்ததும் வழக்கமாகச் செய்வது
போல், தன் BSA SLR-ன் மணியை ஒலித்தான்.
"ஏய்! இப்படிச் செய்தாலென்ன..." என
விபுல் வினாவ, மற்ற இருவரும் உற்சாகத்துடன்
தலையாட்டினர்.

அடுத்த கணம் விபுல் கவருக்கு அப்பால்
பார்வையிலிருந்து மறைந்தான், ஒரு யுகமே
முடிந்தது போலிருந்தது. விபுல் திரும்பினான்,
வினோதமான புன்னகையோடு. தம் BSA
SLR-களை நிறுத்தி வைத்து, அவர்கள் காத்திருந்தனர். 4.15 மணிக்கு வானோலிச்
வெளியே வந்து, 'ரிச்மன்ட் க்ளிப்பிங்ஸ்'
நோக்கிச் சென்றான். காற்று வேகமாக
அடிக்க, மேடு பள்ளம் நிறைந்த பாறை

புலிகள் புன்னகை புரிந்தனர்.

5.05 காரியம் வெற்றி.

BSA SLR-கள் ஐயு ஒலி இசைக்க, திருக்
கிட்ட வானோலிச் சீன் கண்களுக்கு
பட்டான். வானோலிச்சீன் கண்களுக்கு
முன்னால், களிப்புடன் தன் மணிக்கட்டை
ஆட்டினான் விபுல். "உவ்வை..." எனச்
சிறிதான் வானோலிச்.

'நியூ லிப்டி' எப்படி காப்பாற்றப்பட்டது?
கணிபுலிகள் பார்க்கலாம்!

வானோலிச்சீன் மர்மம்

உச்சிக்குச் செல்லும் வழியை
BSA SLR-களில் எளிதாகச் சமாளித்தனர்
துப்பறியும் புலிகள்.

காரியம் கைவெடியது

உச்சியில், வானோலிச் ஏற்கெனவே தன்
UFO-வை நிலைப்படுத்தியிருந்தான். சரியாக
5 மணிக்கு, 'ரிமோட்டிங்ஸ்' உள்ள என்விட்ஸைப்
போட்டான். ஒன்றும் திகழவில்லை. துப்பறியும்

எந்திரங்கள் வானோலிச்சீன் மர்மம்
யினால், அடுத்தவரும் 'நட்சத்திர
குறிகொண்ட' ஐயு-யின் மர்மம்
படிப்பார்கள். அதுவரை BSA SLR-ல்
உங்கள் உணர்வு வளரி தொடரட்டும்.

BSA SLR

Get Set'n'Go on an adventure

மேகி கிளப் பரிசுகள், இலவசம். வனாவிலங்குகளுடன் பெறுவீர், உல்லாசம்!

குழந்தைகளை மேகி கிளப்-ல் சேருங்கள். அந்தப் பூங்கா வளர்ப்பட்டம் பெறங்கள். திரும்பி விட்டால், பரிசுகள், விளம்பரங்கள் இவற்றும்தான். மேகி கிளப்-க்கு எத்தனை எத்தனை மே!

இந்த சிவந்தை **மேகி** தாடுகள் 5 கல் உயரத்தின் குதவகத்தில் இருக்க வேண்டும். எவ்வளவு அழகுடைய உயரம் பெற, விளம்பரங்கள் உயரத்தின் சிறந்த பரிசுகளும் குறிப்பிட்டு எழுதுங்கள். தங்கள் மேகி கிளப் உறுப்பினராக இருந்தால் உறுப்பினர் மனைகளும் குறிப்பிட வந்ததுகிடந்தால். இதனால் உறுப்பினர் ஆக்கியவை எவ்வளவு இப்போது ஆகலாம்.

மேகி குறிப்பிட்ட விவரங்களை அனுப்பியோடு, உறுப்பினர் ஆக விருப்பவதாலும் எழுதுங்கள். தங்கள் உயரம் பரிசு பொருள்கள் இவ்வளவு மேகி கிளப் உறுப்பினர் அட்டைகளையும் அனுப்பியோடு.

எங்கள் கிளப் :

மேகி கிளப்
தொல்பெட்டி எண் : 5788,
புது கல்வி - 110 055.

மேகி "கிளப் ஆஃப் தி ஸ்டார்" போல் விளம்பரங்கள் வந்ததை மேகி கிளப்.

மேகி "பாடகங்கள்" உருவாக்குங்கள்!

மேகி "குப்பைகள் கவனம்" போல் விளம்பரங்கள் வந்ததை மேகி கிளப்.

மேகி "சூர்தி துவிசை" போல் விளம்பரங்கள் வந்ததை மேகி கிளப்.

மேகி கிளப்

மேகி கிளப் ஆஃப் தி ஸ்டார் அறிமுகம் கிளப் விளம்பரங்கள் பெறும் குவியலாக 3 இவ்வளவு பரிசுகளையும் உயரத்தின் மேகி கிளப் "மேகி கிளப் ஆஃப் தி ஸ்டார்" கிளப் விளம்பரங்கள் உயரத்தின் தங்கள் அனுப்பியோடு அறிமுகம் கிளப்புகளையும் பந்திய விளம்பரங்கள் தங்கள் மேகி கிளப் போல் விளம்பரங்கள் தங்கள் மேகி கிளப்.

மேகி கிளப் இவ்வளவு "மேகி கிளப் ஆஃப் தி ஸ்டார்" போல் விளம்பரங்கள் வந்ததை மேகி கிளப்.

அம்புலிமாமா

நிறுவனர்: 'சக்கரபாணி' நிரவாக ஆசிரியர்: நாலி ரெட்டி

மக்களின் சக்தி

இந்திய மக்களை ஈடுபடுத்திய இரு முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் 1991ம் ஆண்டின் முதல் பாதிப்பகுதியில் நிகழ்ந்துள்ளன. பத்து ஆண்டு களுக்கு ஒரு முறை கணிக்கப்படும் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு மார்ச் மாதத்தில் முடிவுற்றது ஒன்றாகும். இதன்படி 1981ல் இருந்த மக்கள் தொகையைவிட இம்முறை 23.5 சதவீதம் கூடியுள்ளது. தற்போதைய 84.39 கோடி மக்கள் கொண்ட இந்தியா உலகிலேயே மிக அதிக மக்கள் தொகையுள்ள நாடுகளில் இரண்டாவது இடத்தை வகிக்கிறது.

எப்போதோ ஒருமுறை என்ற இந்த நிகழ்ச்சிக்காக மக்களைக் கணக்கு எடுப்பதில் நீண்ட காலத் தயாரிப்பும் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்தலும் வேண்டும். ஆனால் தேர்மானாக இடைக்காலத் தேர்தல் என்பது திடீரென வருவதும் சில சமயங்களில் தவிர்க்க முடியாத அரசியல் திருப்பங்களால் வந்தும் விடுகிறது. மத்திய அரசாக இருந்த சந்திரசேகர் மந்திரிசபைதான் நிலையற்றது என்பதைக் கண்டு ஒரு நிலையான அரசாங்கம் ஏற்பட இடைக்கால தேர்தலை நடத்த முடிவு செய்தது.

இந்த 'இதழ் உங்கள் கைக்குக் கிடைக்கும்போது புதிய மத்திய அரசும் சில மாநிலங்களில் புதிய அரசுக்களும் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். 1989 தேர்தலுக்குப் பின் இந்தத் தேர்தல் அவசியமா என்று வாதப் பிரதிவாதங்கள் சிறிது காலத்திற்கு நடந்து கொண்டே இருக்கும். ஆனால் அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு நிலையான அரசை அளிக்கும் சக்தி மக்களிடம்தான் உள்ளது.

மதிமுகம்: 88

ஜூன் 1991

புள்ளை: 6

தனிப்பிரதி: ரூ. 3-00

வருட சந்தா: ரூ. 36-00

வாசகர்களுக்கு வேண்டுகோள்

'அம்புலிமாமா'வை வெளியிடப் பயன்படும் நிபுண் பிரிண்ட் பத்திரிகைக் காகிதத்தின் விலை அண்மையில் மிக மிக உயர்ந்து விட்டது. ஆயினும் நம் பத்திரிகையின் விலையை உயர்த்தாமலிருக்க வெகுவாகப் பாடுபட்டோம். ஆனால் தற்போதுள்ள விலையில் பத்திரிகையை வெளியிடுவது இயலாது என்ற நிலை உருவாகி இருப்பதால் அடுத்த இதழிலிருந்து 'அம்புலிமாமா'வின் விலையை அதிகரித்தே ஆக வேண்டியுள்ளது. இதனால் ஜூலை '91 முதல் 'அம்புலிமாமா' தனிப் பிரதி விலை ரூ. 4-00, வருட சந்தா ரூ. 48-00 என ஆகிறது.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நல்ல கதைகளையும், தக்க தலைப்பு களையும் கொண்டு 'அம்புலிமாமா'வை மேலும் கவர்ச்சிகரமாக அமைத்து வெளியிட்டு வருவோமென வாசகர்களுக்கு உறுதி கூறுகிறோம்.

வாசகர்களும், ஏஜண்டுகளும் தற்போதைய நிலையை உணர்ந்து எப்போதும் போல எங்களுக்குத் தங்கள் ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்து வருவார்கள் என்றே நம்புகிறோம்.

—வெளியிடுவோர்

செய்திகளும், தகவல்களும்:

ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஆதரவு

சோவியத் அதிபர் கொர்ப்பசேவ் தம் நாட்டு மக்களிடம் கேட்ட கேள்விக்குப் பெரும்பான்மையோர் 'ஆம்' என்ற பதிலையே அளித்துள்ளனர்.

ஒரு பிரச்சனை மீது மக்களின் பிரதிநிதிகளின் அபிப்பிராயத்தைவிட மக்கள் எண்ணக் கணிப்பின் வாயிலாக மக்களிடமிருந்தே நேராக அறிவும் ஜனநாயக முறையை ஆங்கிலத்தில் 'ரெபரண்டம்' என்பார்கள். மக்கள் முன் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டு அதற்கு ஆம் அல்லது இல்லை என்ற விடையை வாக்கெடுப்பின் வாயிலாகப் பெற்று முடிவை அறிவதுதான் மக்கள் எண்ணக் கணிப்பு.

ரஷ்ய அதிபர் கொர்ப்பசேவ் மக்கள் முன் வைத்த கேள்வி இதுதான்.

சோவியத் ரஷ்யாவின் சமமான கதந்திரத் தன்னிச்சைக் குடியரசுகள் ஒரு ஒன்றியமாகச் செயல்பட வேண்டும் என நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா?

இக்கேள்விக்குப் பெரும்பான்மையான ரஷ்ய மக்கள் 'ஆம்' என்ற விடையை அளித்தனர். முதன்முதலாக கொர்ப்பசேவ் நடத்திய மக்கள் எண்ணக் கணிப்பிலிருந்து சோவியத் குடியரசுகள் ஒரு ஒன்றியமாகச் செயல்பட வேண்டும் என்று தெரிய வந்துள்ளது.

அது சரி. இந்த வினாவை சோவியத் அதிபர் கொர்ப்பசேவ் ரஷ்ய மக்களிடம் ஏன் கேட்ட வேண்டி வந்தது? கொர்ப்பசேவ் பெர்ஸ்டர்ரோவ்கா, போன்ற சில தாராள மனப்பான்மை கொண்ட முறைகளை அமல்படுத்த முயன்றார். இவற்றின்படி மத்தியக் கட்டுப்பாடு தளர்ப்பு, கதந்திரமாக எண்ணும் மேற்கத்திய அரசாங்கங்களுடன் நேச உறவு மற்றும் பல திமர் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. உணவுப் பொருள்களின் பற்றாக்குறை, பொருளாதார நெருக்கடி முதலியன தலைதூக்கவே சில குடியரசுகள் சோவியத் குடியரசு ஒன்றியத்திலிருந்து பிரிந்து போக வேண்டும் என்ற வாதத்தைக் கிளப்பின. இதனால் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்புகளை அடக்கச் 'சில இடங்களில் பலப்பிரயோகமும் செய்ய வேண்டியதாயிற்று. அப்படியும் பிரச்சனை தீர்ந்தபடியில்லை. இதை யெல்லாம் கண்டுதான் கொர்ப்பசேவ் மக்கள் எண்ணக் கணிப்பை நடத்திப் பார்த்தார்.

இந்தக் கணிப்பில் பெரும்பான்மை ரஷ்ய மக்கள் அதிபருக்குச் சாதகமாகவே அதாவது ஒன்றியமாக இருக்க வேண்டும் என்றே வாக்களித்தனர். இந்தக் கணிப்பில் ஆறு சிறிய குடியரசுகள் கலந்து கொள்ளவில்லை. ரஷ்யாவின் 90 சதவீத மக்கள் வசிக்கும் மற்ற ஒன்பது குடியரசுகள் இந்தக் கணிப்பில் கலந்து கொண்டு ஒன்றியமாக இருக்க வாக்களித்தன. இதனால் பிரி

வினைப் போக்கு சற்று குறைந்து விடும் மேலும் இந்த வாக்கெடுப்பால் சோவியத் மக்கள் அதிபர் கோர்ப்ப சேவிற்குத் தம் ஆதரவையும் ஒருவாறு தெரிவித்துள்ளார்கள் எனலாம். நூறு இனங்களுக்கு மேற்பட்டு வாழும் சோவியத் மக்கள் தாமே சித்தித்து கயமாக முடிவு எடுக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள் என்பதற்கு இந்த வாக்கெடுப்பு ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

தேவா இரகசியம்!

கிராமத்தில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்த வேலன் பட்டணத்தில் தன் தங்கை மீனாட்சி எப்படிக்குடித்தனம் செய்கிறாள் என்பதைக் காண்பதற்காகத் தன் ஊரிலிருந்து கிளம்பிச் சென்றான். மீனாட்சி கய நலம் கருதுபவள் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். அவள் யாரையும் ஒண்டவிட்டது இல்லை. அவள்தன் தாய் மாமன மணந்திருந்தாள்.

வேலன் பட்டணத்தில் தன் மைத்துனன் மாணிக்கத்தின் வீட்டைக் கண்டு பிடித்துப் போய்ச்சேர்ந்தான். பெரிய வசதியான வாடகை வீடு. அவன் போன நேரம் சாப்பாட்டுவேளை. அதனால் மாணிக்கம் அவனைச் சாப்பிடக் கூப்பிட்டான்.

கைகால்களை அலம்பிக் கொண்டு சமையலறைக்குள் சென்ற வேலன் மூன்று தட்டுகள் வைக்கப்பட்டிருப்பது கண்டு "நான் வருவது முன்

கூட்டியே தெரியுமா? எனக்கும் பரிமாறப்பட்டுத் தைவைக்கப்பட்டிருக்கிறதே" என்று ஆசசரியப்பட்டவாறே கேட்டான்.

மாணிக்கமும் "அது உனக்காக அல்ல. மீனாட்சி மாமியாருக்காக தினமும் தட்டில் உணவு பரிமாறி வைக்கிறாள். போனவரும் இறந்து போன அவள் தினமும் யார்கண்ணிலும் பாமல் வந்து தன் மருமகனிடம் பேசிவிட்டும் சாப்பிட்டு விட்டும் போய் விடுகிறாள். நீ இப்போது அந்த தட்டின் முன் உட்கார்ந்து அந்த உணவைச் சாப்பிடு. மீனாட்சி சாப்பிட்டபிறகு அந்தத் தட்டை அலம்பி அதில் உணவு பரிமாறி மூடி வைத்துவிட்டும். இரவில் அவள் மாமியார் வந்து சாப்பிட்டு விட்டுப் போய்விடுவாள்" என்றான்.

வேலனுக்கு அதிசயமாய் இருந்

தது. மீனாட்சியின் மாமியாரும் மாமனாரும் அவனுக்கும் மாமியார் மாமனாரே! ஆனால் ஒரு நாள் கூட இறந்துபோன அவர்கள் அவன் வீட்டிற்கு வந்தது இல்லையே இதில் ஏதோ இரகசியம் இருக்கிறது என்றும் அதைக் கண்டுபிடிப்பது என்றும் அவன் தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

அன்றிரவு வேலனுக்குத் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. புரண்டு புரண்டு படுத்தவன் நள்ளிரவில் மீனாட்சி எழுந்து சமையலறைக்குள் போவதைப் பார்த்தான். அவனும் பூனை போல் சென்று மறைந்து நின்று அவள் என்ன செய்கிறாள் என்று பார்த்தான். அவள் மாமியாருக்காக என்று தட்டில் பரிமாறி

வைத்த உணவை அவள் எடுத்து 'அபக்' 'அபக்'கென்று விழுங்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

இதுவா விஷயம் என நினைத்து வேலன் திரும்பி வந்து படுத்துக் கொண்டான். மறுநாள் மத்தியானம் அவனும் மாணிக்கமும் சாப்பிடும் போது மீனாட்சி யாரிடமோ பேசுவது போலப் பேசி விட்டுத் தன் கணவனிடம் "உங்கள் அம்மா தன் மாப்பிள்ளையை உடனே ஊருக்குப் போகச் சொல்கிறார். இங்கே அதிக நாட்கள் தங்கக் கூடாதாம்" என்றாள். மாணிக்கமும் "அப்படியா சொன்னாள்?" எனவே அவளும் ஆமாம் என்று அடித்துக் கூறினாள்.

அப்போது வேலன் "சரி, என் வேலை இன்று முடிந்து விடும். நான் நாளைக்காலையிலேயே கிளம்பிப் போகிறேன்" என்றான். மீனாட்சியும் "சரி அப்படியே செய்" என்று கூறியதும் மாணிக்கமும் திருப்தி அடைந்தான். வேலனும் தன் வேலையாக வெளியே சென்றான்.

மாலை வேலன் கடைத்தெரு வழியாக வந்து கொண்டிருந்த போது மீனாட்சியும் மாணிக்கமும் வந்து தன்முன் நிற்பதைக் கண்டான். அப்போது மாணிக்கம் தலையைச் சொறிந்து கொண்டே "அத்தான்! ஒரு முன்னூறு ரூபாய் இருந்தால் கொடு. அடுத்த மாதச் சம்பளம் வந்ததும் இந்தத்

தொகையை அனுப்பி விடுகிறேன்” என்றான். வேலனும் முன்னூறு ரூபாயை எடுத்துக் கொடுத்தான்.

அப்போது மாணிக்கம் “அடுத்த வீட்டில் நம் வீட்டுச் சாவியைக் கொடுத்து நீ வந்தால் கொடுக்க சொல்லி இருக்கிறேன். நீ முன்னதாக வீட்டிற்குப் போய் இருநாங்கள் வரத் தாமதம் ஆகலாம்” என்றான். வேலனும் மாணிக்கத்தின் வீட்டிற்குச் சென்றான்.

அடுத்த வீட்டிலிருந்து சாவியை வாங்கி வீட்டைத் திறந்து உள்ளே சென்ற அவன் “இவர்கள் இரண்டு பேர்களுக்கும் இவ்வளவு பெரிய வீடும் இவ்வளவு ஆடம்பரச் சாமான் களும் எதற்கு? இந்த மாணிக்கமும் மீனாட்சி சொல்வதற்கெல்லாம்

‘பூம் பூம்’ மாடு போலத் தலையை ஆட்டுகிறானே. இன்று என்னிடம் பணம் வாங்கிக் கொண்டது கூட ஏதாவது அநாவசியச் செலவுக்குத் தான் போலிருக்கிறது. பார்க்கலாம்” என நினைத்துக் கொண்டான்.

இரவு பத்து மணிக்குத்தான் மாணிக்கமும் மீனாட்சியும் வந்தார்கள். மீனாட்சி உள்ளே வந்ததும் ஒரு நாற்காலியை எடுத்துப் போட்டு அதன்மீது தான் அப்போது வாங்கி வந்த பட நுப்புடையை விரித்துப் போட்டு “உங்களுக்குப் பிடித்திருக்கிறதா?” என்று அதன்முன் நின்று கண்ணை மூடிக் கொண்டு கேட்டாள். மாணிக்கமும் “அம்மா என்ன சொல்கிறாள்?” என்று கேட்டான். மீனாட்சியும் சற்று நேரத்திற்குப்

“உம் அப்படியா? சரி! உங்கள் இஷ்டம் போலச் செய்யுங்கள்” என்றான்.

அது கேட்டு மாணிக்கம் “யாரிடம் பேசுகிறாய்? எனக்கு யாருமே தென்படவில்லையே” எனவே வேலனும் “என் மாமனூர்தான் வந்து என்னிடம் பேசினார். தன் மனைவி இவ்வளவு நாட்கள் இந்த உலகில் திரிந்தது போதும் என்றும் இன்றே அவளைச் சொர்க்க லோகத்திற்கு அழைத்துப் போவதாகவும் கூறி விட்டார். இனிமேல் மீனாட்சியின் மாமியார் இங்கு வரவும் மாட்டாள். அவளோடு பேசவும் மாட்டாள். அவளுக்கான உணவைச் சாப்பிடவும் மாட்டாள்” என்றான்.

மாறுநாள் வேலன் விடியும்போதே தன் ஊருக்குக் கிளம்பிவிட்டான். வாசல்வரைப் போய் அவளை வழி அனுப்பிவிட்டு வந்த மீனாட்சி தன் படுக்கையை எடுத்து வைக்கப் போர் வையை எடுத்து மடிக்கப் போன போது அதிலிருந்து ஒரு கடிதம் விழுந்ததைக் கண்டு அதை எடுத்துப் படித்தாள். அதில் பின்வருமாறு எழுதி இருந்தது.

“அநுமை தங்கையே! நீ உன் கணவன் தன் தாய்மீது வைத்துள்ள பாசத்தையும் நம்பிக்கையையும் உன் கயநலத்திற்காகப் பயன்படுத்தி வருகிறாய். நீ நிறையச் சாப்பிட வேண்டுமானால் வெட்கப்படாமல் உன் கணவன் முன்னே சாப்பிடலாமே

பின் “எனக்குப் பிடித்திருந்தால் அவளுக்குப் பிடித்ததுதான் என்கிறாள். ஏனெனில் அவளுக்கு முதலில் படைத்தாலும் நான் தானே அதை உடுத்திக் கொள்ளப் போகிறவள் என்கிறாள்” என்றான்.

மாணிக்கமும் “ஆமாம், சரி தான்” என்றான். வேலனுக்கோ அவனது அறியாமையைக் கண்டு இரக்கமே ஏற்பட்டது. தன் தங்கை மீனாட்சி தன் விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள இந்த மாமியார் வந்து பேசும் நாடகம் போடுகிறாள் என்பது விளங்கிவிட்டது. அதை நிறுத்த அன்றிரவு அவர்கள் சாப்பிடும் போது வேலன் யாரிடமோ பேசி

இதற்காக மாமியார் வந்து சாப்பிடுகிறார் என்று நாடகம் ஆடுவானேன்? நீ இஷ்டப்பட்ட பொருள்களையும் உன் மாமியார் விரும்புவதாகச் சொல்லித் தான் வாங்கிக் கொள்கிறாய். இப்போது பட்டுப்புடவை அவசியமா? அதுவும் கடன் வாங்கித் தான் வாங்க வேண்டுமா? இந்த மாதிரி உன் ஆசைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வீண் செலவுகளைச் செய்து கொண்டே போனால் உன் குடும்பம் என்ன ஆவது? என்னையே விரட்டவும் உன் மாமியார் நாடகத்தைப் பயன்படுத்தினாய். அதற்கு முடிவு கட்டவே நான் மாமனார் பேசியதாக ஒரு நாடகம் ஆடினேன். இனி மேலாவது புத்திசாலித்தனமாகப் பிழை. பொங்கலுக்கு ஊருக்கு உன் கணவனையும் அழைத்துக் கொண்டு வா"

மீறட்சிக்கு இக்கடிதத்தைப் படித்த பின் பே தன் பண்பற்ற நடத்தைபற்றிய உணர்வு வந்தது. தன் வீடு தேடி வந்த தன் அண்ணனை மரி

யாதை செய்யாமல் அனுப்பி விட்டதற்கு அவள் மனம் புழுங்கினாள். அந்தக் குறையை அவள் பொங்கல் பண்டிகையின் போது போக்கி விடத் தீர்மானித்தாள் அவள் தன் கணவனிடம் "முதல் முறையாக நம் வீடு தேடி வந்த என் அண்ணனுக்கு எந்த மரியாதையும் செய்யாததோடு வந்த மறுநாளே திருப்பி அனுப்பிவிட்டேன். இதற்குப் பரிசு காரமாக நாம் ஏதாவது செய்ய வேண்டும்" என்றாள்.

மாணிக்கமும் "பொங்கல் பண்டிகை வரப்போகிறதே. அப்போது உன் ஊருக்குப்போய் உன் அண்ணனுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பரிசுகள் அளிக்கலாம்" என்றான். அதன்படியே அவள் தன் கணவனோடு அங்கு சென்றதோடு தன் அண்ணனின் குடும்பத்தினர் யாவருக்கும் பரிசுப் பொருள்களை வாங்கிச் சென்றாள். இப்போது அவள் திருந்திவிட்டாள்.

யார் முட்டாள்?

ஒரு விறகு வெட்டி காட்டில் விறகு வெட்டிக் கொண்டிருந்தான். உச்சி வேளையில் போது அந்த இருந்த ஆறில் இறங்கி தீர் கடித்துவிட்டுத் திரும்பி வந்த போது அவன் ஆறறுமலையில் ஏதோ ஒரு பொருள் பளபளவென மின்னுவதைக் கண்டு அதை எடுத்துப் பார்த்தான்.

அப்போது அவனழியே ஒரு வைர வியாபாரி வந்தான் அவன் விறகு வெட்டியின் கைவி லிருப்பதைப் பாரத்துவிட்டு "என்னப்பா! கண்ணாடித்துண்டை வைத்துக் கொண்டு அப்படிப் பாரக்கிறாய்? நான் பத்து ரூபாய் கொடுக்கிறேன் எனக்குக் கொடுத்து விடு" என்றான்.

ஒரு கண்ணாடித்துண்டிற்கு பருவன் பத்து ரூபாய் கொடுக்க முன் வந்தால் அது மிகவும் விலையுள்ளதாகத்தான் இருக்கும் என சந்தித்து விறகு வெட்டி "இன்னும் அதிகவிலை கொடுத்தால் கொடுக்கிறேன்" என்றான். விறகு வெட்டி பதிலேனது இரபது என்று உயர்த்திக் கொண்டே போய் முடிவில் இருபத்தைந்து ரூபாய் கொடுப்பதாகக் கூறினான். விறகு வெட்டி போ இன்னும் அதிக விலை கேட்கவே வியாபாரியும் "இருபத்தைந்திற்கு மேல் இல்லை நான் அடுத்த கிராமத்திற்குப் போய் விட்டு இன்னும் மூன்று மணி நேரத்தினைத் திரும்பி வருகிறேன். அதற்குள் ஒரு முடிவுக்கு வா" என்று கூறிவிட்டுப் போனான்.

அந்தக் காட்டில் யார் வந்து விறகு வெட்டியிடம் அந்த வைரத்தை வாங்கிவிடப் போகிறான் என்று நினைத்தே அந்த வைர வியாபாரி போய்விட்டு மூன்று மணி நேரம் கழித்து வந்து "என்ன முடிவு செய்தாய்?" என்று கேட்டான்.

விறகு வெட்டியும் "அதை வேறு ஒருவருக்கு நூறு ரூபாய்க்கு விற்ப்பு விட்டேன்" என்றான். அப்போது வைரவியாபாரி "அட்டாய் போனே! அது பத்தாயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள வைரம். இவ்வளவு குறைந்த விலைக்கு விற்ப்பு விட்டாயே" என்றான்.

விறகு வெட்டியும் "யார் முட்டான்? வைரத்தின் உண்மை விலையை அறியவே அப்படி நான் சொன்னேன் நீ பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதானால் உனக்கு அதைக் கொடுக்கிறேன்" என்றான். வியாபாரி கவலையச் சமைத்துப் போனான்.

வினோதனின். ராசுக்கர் யாசுக்கனாசு.

3

1924-ம் ஆண்டு தம் தவ வலிமைதான் அப்படி சக்தி கொண்ட வினோதன் உருவாக்
கிறார். அவன் யாசுக்கனின் உதவியோடு ஏழைகளின் குழைவை நீக்கியவராவதிலிருந்து
காப்பாற்றியும் கொண்டிருக்காராம் தம் தேவிய்கு பவியி. உவந்தது சொந்த சிறுவன்
அவரையிடமிருந்து காப்பாற்றி அவனது ஊர் வரை கொண்டு போய் விட்டான். அதன்
பிறகு-)

கொள்ளைக்காரர்கள் சிறுவன்
கருமாரனைப் பலி இட்டுவிட்டார்
கள் என அந்த கிராமத்தவர் என்
ணிக் கொண்டிருக்கையில் அவனே
உயிருடன் திரும்பி வந்து கொண்டிரு
ந்தது கண்டு அவர்கள் ஆச்சரியப்
பட்டார்கள். அவனது தாயாரோ
“ஆகா வந்து விட்டாயா மகனே”
என்று கூறி அவனைக் கட்டித் தழு
விக் கொண்டாள்.

கிராம அதிகாரி “எப்படியப்பா
நீ அந்தக் கொள்ளைக்காரர்களிட
மிருந்து தப்பி வந்தாய்?” என்று
கேட்டார்கள். இன்னொருவனோ
“பயல் கெட்டிக்காரன். கொள்ளைக்
காரர்களைச் சாமர்த்தியமாக ஏமாற்றி
விட்டு வந்து விட்டானே” எனக்
கூறினான். இன்னொருவனோ “நம் கரு
மாரனுக்குச் சொல்லியா கொடுக்க
வேண்டும். அவன்தான் படுகட்டி

ஆயிற்றே" என்று பாராட்டினான்.

அப்போது சுகுமாரன் பணிவுடன் வணங்கி "நான் உயிருடன் தப்பி வந்தேன் என்றால் அதற்கு என் சாமார்த்தியம் காரணம் அல்ல. ஒரு தேவன்தான் என்னை வந்து காப்பாற்றினான். ஆனால் நான் ஒரு வன் உயிர் தப்பி வந்ததால் என்ன பயன்? கொள்ளைக்காரர்கள் இது வரையில் எவ்வளவோ பேர்களைக் கொன்றார்கள். இனியும் கொல்லத் தானே போகிறார்கள்" என்றான்.

"நீ சொல்வது என்னவோ சரியானது. ஆனால் அந்தப் பாவிக்களிடமிருந்து நீ தப்பி வந்தாயே, அது போதும். அந்தக் கொள்ளைக்காரர்களை அடக்க நம்மால் முடியாது. மன்னரின் படைகளாலேகூட அவர்களை

அடக்க முடியவில்லையே" என்றார் கிராம அதிகாரி.

அப்போது சுகுமாரன் "எதற்கும் ஒரு முடிவு என்பது உண்டு. அவர்களது கொட்டம் விரைவிலேயே அடங்கப் போகிறது. அதற்கு மன்னரின் படை வீரர்கள் இப்போதே செயல்பட வேண்டும். அவர்கள் என்னுடன் வந்தால் நான் அந்தக் கொள்ளைக்காரர்களைப் பிடித்துத் தருகிறேன்" என்றான்.

அதைக் கேட்டு எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அப்பகுதியில் இருந்த படைத்தலைவன் அவனை ஏற இறங்கப் பார்த்தான். கிராம அதிகாரியோ "சுகுமாரன் சொல்வது பற்றி யோசிக்க வேண்டும். உனக்கு அவர்களது மறைவிடம் தெரியுமா? நாம் இப்போது போனால் அவர்கள் நமக்குக் கிடைப்பார்களா?" என்று கேட்டார்.

படைத் தலைவனும் "ஒருவேளை அவர்கள் அங்கேயே இருந்தாலும் என் கீழ் உள்ள ஒரு சில வீரர்களைக் கொண்டு அவர்களைப் பிடிக்கவும் முடியாதே. இன்னும் நிறைய வீரர்கள் வேண்டுமே" என்றான்.

சுகுமாரனும் "இப்போது அந்தக் கொள்ளைக்காரர்கள் நினைவிழந்து செயலற்று விழுந்து கிடக்கிறார்கள். அந்த குகை உள்ள இடம் எனக்குத் தெரியும். நாம் விரைவில் சென்றால் அவர்களைப் பிடித்து விடலாம். அதற்குள் அவர்களது மயக்கம்

போய் விடாது" என்றான்.

"அப்படியானால் இப்போதே கிளம்பலாம்" என்று உற்சாகத்தோடு கூறினான். கிராம அதிகாரி அவ்வூர் இளைஞர்களைக் கூட்டிக் கொண்டு கிளம்பினார். எல்லோரும் தடியும் கத்தியும் எடுத்துக் கொண்டு சென்றார்கள்.

சுருமாரனின் தாயோ "மகனே! சாப்பிட்டு விட்டுப் போ" என அன்புடன் கூறினாள். அவனோ "இல்லை அம்மா. நான் இந்த வேலையை முடித்த பிறகு வருகிறேன். நீ கவலைப்படாதே" எனக் கூறிவிட்டு எல்லோரையும் அழைத்துக் கொண்டு கொள்ளைக்காரர்கள் வாழும் காட்டை நோக்கிச் சென்றான்.

காட்டிற்குள் கொஞ்ச தூரம் போனதும் சுருமாரன் எல்லோரையும் ஒரிடத்தில் நிற்கச் சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்த ஒரு மேட்டின் மீது ஏறிப் பார்த்தான். அவன் சற்று தூரத்தில் கொள்ளைக்காரர்கள் இன்னமும் மயக்கம் தெளியாமல் விழுந்து கிடப்பதைக் கண்டான். அவன் படைத் தலைவனையும் கிராம அதிகாரியையும் அங்கு வரும்படி சைகை செய்தான்.

அவர்களும் அந்த மேட்டின் மீது ஏறிப் பார்த்து கொள்ளைக்காரர்கள் உணர்வு இல்லாமல் விழுந்து கிடப்பதைக் கண்டார்கள். உடனே படைத் தலைவன் தன் ஆட்களிடம் காட்டுக் கொடிகளை அறுத்துக்கொண்டு

வரும்படிக் கட்டளை இட்டான். அவர்களும் அவற்றை அறுத்து எடுத்து வந்தார்கள்.

எல்லோரும் கொள்ளைக்காரர்கள் கிடந்த இடத்தை அடைந்தார்கள். வீரர்கள் கொள்ளைக்காரர்களின் கைகளைக் கொடிகளால் இறுகக் கட்டிவிட்டார்கள். சற்று நேரம் கழிந்த பின்னரே கொள்ளைக்காரர்களுக்கு சுயநினைவு வந்தது.

கொள்ளைக்காரர் தலைவன் ஐக்குதன் முன் படைத் தலைவனையும் வீரர்களையும் கண்டு திகைத்துப் போனான். படைத் தலைவனோ "அடே சுயவர்களே! மரியாதையாக என்னோடு நடவுங்கள். இன்றோடு உங்கள் ஆட்டம் தீர்ந்தது. யாராவது திமிறினால் அவனைக் கல்லிலும் முள்ளி

லும் இடித்துச் செல்வேன். தப்பி லா! முயன்றால் அவன் தலை துண்டிக்கப்படும். ஜாக்கிரதை" என எச்சரித்தான்.

ஜாக்கு சுற்றுமுற்றும் பார்த்து விட்டு எல்லோரும் வீரகளிடம் அகப்பட்டு விட்டதை உணர்ந்தான். அவன் சட்டெனத் தன் கைகளை உயர்த்திக் கைகளில் கட்டப்பட்ட தொடிகளைக் கடித்து அறுக்க முயன்றான். உடனே படைத்தலைவன் தன் வாளை உருவி அவன் கழுத்தில் வைத்து "மறுபடியும் இப்படி ஏதாவது செய்ய முயன்றால் உன் தலை கழுத்தில் இராது" என்றான் கடுமையாக.

ஜாக்கு என்ன செய்வான்? பேசாமல் படைத்தலைவன் சொல்கிறபடி

நடக்க வேண்டியதாயிற்று. வீரர்கள் கொள்ளைக்காரர்களைச் சூழ்ந்து நின்றார்கள். கிராம அதிகாரியும் மற்றும் கிராம இளைஞர்களும் தடிகளுடன் நின்றார்கள். இதை எல்லாம் கண்டு கொள்ளைக்காரர்கள் தாம் எதுவும் செய்ய முடியாது என்பதை உணர்ந்து கொண்டார்கள்.

படைத்தலைவனும் சுருமாரனும், கிராம அதிகாரியும் அக்கொள்ளைக்காரர்களை நடத்திக் கூட்டிக்கொண்டு தலைநகரை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

வழிநெடுக மக்கள் நின்று கொள்ளைக்காரர்கள் கட்டி இழுத்துச் செல்லப்படுவது கண்டு ஒரே யடியாக மகிழ்ந்தனர். ஒரு சிலர் அவர்கள் செய்த அக்கிரமங்களை எண்ணிப் பார்த்து அவர்களை அடிக் கவும் முயன்றனர். அப்போது சுருமாரன் தறுககிட்டு "வேண்டாம். இவர்களை நாம் தண்டிக்கக் கூடாது. இவர்களைப் பிடித்தாகி விட்டது. நாம் மன்னரிடம் இவர்களை ஒப்படைத்து விடுவோம். இவர்களை தண்டிப்பது அவருடைய பொறுப்பு" என்று கூறித் தடுத்தான்.

மக்கள் சுருமாரனையும் படைத்தலைவனையும் வாழ்த்தினார்கள். குறிப்பாக சுருமாரனை கௌரவித்தார்கள். அவர்களுக்கு விருந்தும் அளித்தார்கள். கொள்ளைக்காரர்களை ஒரு மரத்தடியே நிறுத்தி விட்டு சுருமாரனும் படைத் தலை

வனும் மக்கள் அளித்த விநத்தில் கலந்து கொண்டார்கள். அப்போது அவன் தன்னிடம் யாரோ இரகசியமாக ஏதோ கூறுவதைக் கேட்டான்.

அக்தரஸ் அவனை ஒரு புதரின் பக்கம் வரச் சொல்லியது. சுதுமாரன் அங்கு செல்லவே வினோதன் அங்கே நிற்பதை அவன் கண்டான். அவன் சுதுமாரனிடம் "நான் இங்கே இருப்பதை யாருக்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டாம். இந்தக் கொள்ளைக்காரர்களை நீபிடித்த விதம் பாராட்டத்தக்கதே. இவர்கள் கொடியவர்களானாலும் இவர்களும் நம்மைப்போல மனிதர்கள் தானே. இவர்களுக்குப் பசி, தாகம் என்றெல்லாம் இருக்கும் அல்லவா? இவர்களுக்கும் உணவு அளிக்க ஏற்பாடுசெய்" என்றான்.

சுதுமாரனும் அவ்வாறே செய்வதாகக் கூறி அவனது கால்களில் விழப் போகவே வினோதன் அவனைத் தடுத்து "வேண்டாம். நான் உன்னை விட உயர்ந்தவன் அல்ல. நான் உன் நண்பன்" என்று கூறிவிட்டு மறைந்தான்.

சுதுமாரன் வினோதன் கூறிய படியே கொள்ளைக்காரர்களுக்கும் உணவு கொடுக்கும்படி சிராம அதிகாரியிடமும் படைத்தலைவனிடமும் கூறினான். முதலில் அவர்கள் "இந்தப் பாவிதனக்காக உணவு? எவ்வளவு குதும்பங்களைப் பட்டினிப் போட்டு இவர்கள் சாகடித்

தார்கள்? இவர்களுக்கா இரக்கம் காட்டுவது?" என்றார்கள்.

அதனால் சுதுமாரனே "இவர்கள் என்னதான் கொடிய செயல்களைச் செய்திருந்தாலும் இவர்களும் மனிதர்களே" எனக்கூறி பலவாறு வேண்டி அக்கொள்ளைக்காரர்களுக்கும் உணவு கிடைக்கச் செய்தான். அதன்பின் யாவரும் தலைநகருக்குக் கிளம்பினார்கள்.

தலைநகருக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட கொள்ளைக்காரர்கள் மன்னன் முன் நிறுத்தப்பட்டார்கள். மன்னன் அவர்களுக்கு மரணதண்டனை விதித்தான். அவர்களை வீரர்கள் இழுத்துப் போய் சிறைச்சாலையில் அடைத்து வைத்தனர். அப்போது கொள்ளைக்காரர்களுக்

கிடையே தகராறு ஏற்பட்டது. ஒரு வன் கொள்ளைக்காரத் தலைவனைப் பார்த்து "ஏய் ஐக்கு! உன்னுல்தான் எங்களுக்கு இப்படி ஒரு நிலை ஏற்பட்டுள்ளது" என்றான்.

அதைக்கேட்ட ஐக்கு "என்னடா மரியாதை குறைகிறது? என்னைப் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிடும் அளவுக்கு உனக்குத் துணிச்சல் வந்து விட்டதா? உன்னை கொன்று குழி தோண்டிப் புதைத்து விடுவேன்" என்றான் கோபத்தோடு. அந்தக் கொள்ளைக்காரனோ "போடா போ! நான் இப்போது போனால் நீ நாளை போகப் போகிறாய். வீணாகத் துள்ளாதே" என்றான் அலட்சியமாக.

அப்போது ஒரு குரல் "நீங்கள் மரண தண்டனை அடையாமல் உயிர்

வாழ நினைக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டது. எல்லோரும் அந்தக் குரல் ஒலித்த திசையில் பார்த்தனர். ஐக்குவும் "யார் இப்படிப் பேசுவது?" என்று கேட்டான். அக்குரலும் "நான்தான் உங்களை எல்லாம் பிடித்துக் கொடுத்தவன்" என்றது.

ஐக்குவும் "நீ எங்களைப் பிடித்துக் கொடுத்தவன் என்றால் இப்போது எங்களைக் காப்பாற்ற ஏன் முயல்கிறாய்?" என்று கேட்டான். அக்குரலும் "குற்றவாளிகள் இறப்பதில் எனக்கு விருப்பம் இல்லை. அவர்கள் மனம்மாறித் திருந்தி விட்டால் அதைக் கண்டு மகிழ் பவன் நான். பிறரைத் துன்புறுத்துவதால் நீங்கள் உங்கள் வாழ்வையே பாழாக்கிக் கொள்கிறீர்கள். நீங்கள் இதுவரை பிறருக்குத் துன்பம் கொடுத்து வந்ததால் உங்களை வீரர்களிடம் பிடித்துக் கொடுத்தேன். இனியாவது நீங்கள் இப்படிப்பட்ட இழிதொழில்கள் செய்வதில்லை என்று சபதம் செய்து நல்ல வழியில் செல்வதாக உறுதி கூறினால் நான் இதுபற்றி மன்னரிடம் எடுத்துக்கூறி உங்களுக்கு மரண தண்டனை கிடைக்காமலும் மன்னிப்புக் கிடைக்கவும் வழி செய்கிறேன்" என்றது. அக்குரல் வேறு யாருடையதும் அல்ல. வினோத னுடையதே.

கொள்ளைக்காரர்கள் சற்று

நோம் யோசித்தார்கள். பிறகு எல்லோரும் "நீ சொல்கிறபடியே சபதம் செய்கிறோம். இனியும் இம் மாதிரி கொள்ளை கொலைகளில் இறங்காமல் நல்லவழியே நடக்கிறோம். எங்களுக்கு இந்த மரண தண்டனை கிடைக்காமல் செய்." என்றார்கள். ஜக்குவும் "ஆமாம். இனி நாங்கள் எல்லோருமே திருந்தி விடுவோம். ஒரு காலத்தில் நானும் அமைதியான வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருந்தவனே. ஆனால் விதி என்னை இக்கொடிய செயல்களைச் செய்ய இடித்துச் சென்றது. எங்களை மட்டும் நீ இப்போது காப்பாற்றிவிட்டால் வாழ்நாள் முழுவதும் உனக்கு அடிமை போல உழைக்க நாங்கள் தயார்" என்றான்.

வினோதனும் "வேண்டாம். எனக்கு அடிமையாக வேண்டாம். நீங்கள் நல்ல காரியங்களைச் செய்தால் அதுவே உங்களுக்கு நீங்கள் செய்து கொள்ளும் நற்பணியாகும். இதனால் எங்கும் அமைதியும் சுக வாழ்வும் யாவருக்கும் கிடைக்கும்" என்றான். அப்போது ஜக்கு "எனக்கு மரண தண்டனை கிடைத்து இவர்கள் எல்லோரும் விடுதலை அடைந்தாலும் நான் மிகக் மகிழ்ச்சி அடைவேன். ஏனெனில் இவர்களை இவ்வழியில் இழுத்துச் சென்றவன் நான்தானே" என்றான் தலைகுனிந்தவாறே.

வினோதனும் "நீங்கள் யாவரும்

மாறிவிட்டதாகக் கூறி மன்னர் உங்களை மன்னிக்கும்படிச் செய்கிறேன்" எனக்கூறி விட்டு சுருமாரனைக் காணச் சென்றான். வினோதன் கூறியதை எல்லாம் சுருமாரன் கவனமாகக் கேட்டுவிட்டு அதன்படியே நடப்பதாகக் கூறி மன்னனை பேட்டி கண்டான். அவன் மன்னனிடம் கொள்ளைக்காரர்கள் மனம் மாறியதைக் கூறி அவர்களை மன்னித்து விட்டு விரும்படி வேண்டினான்.

மன்னனோ பலமாகச் சிரித்து "உனக்கு இந்த யோசனை எப்படி வந்தது? என்று கேட்டான். சுருமாரனும் "என் தேவன் இட்ட கட்டளை இது. கொள்ளைக்காரர்கள் மனம் மாறியதும் அவன் செயலே. அவர்

கள் நல்வழியில் செல்வதாகக் கூறுவதும் அவன் செயலே” என்றான்.

மன்னனும் “ஓகோ! இதெல்லாம் அவன் செயல் என்றால் அவர்களை விடுவிக்கவும் அவன் ஏதாவது ஒரு அறபுதச் செயலைப் புரியட்டும். நான் என் தீர்ப்பை மாற்றப் போவதில்லை. அவர்களுக்கு நான் விதித்த தண்டனையை மாற்றப் போவதில்லை” என்றான்.

சுதமாரன் மன்னன் கூறியதைக் கேட்டுத் திகைத்துப்போனான். ஏனென்றால் திருடர்கள் திருந்தி நல்வழிப்படுவதாக அவர்களே உறுதி அளித்தால் மன்னன் மகிழ்ந்து போய் அவர்களைவிட்டுவிடுவான் என எதிர்பார்த்தான். ஆனால் மன்னன் ஓரேயடியாக முடியாது எனக் கூறவே அவன் சற்று யோசித்தான்.

அவன் மீண்டும் மன்னனிடம்

“அரசே! அவர்கள் இனியும் கொள்ளை கொலைகளைச் செய்வதில்லை என்றும் நேர்வழியில் செல்வதாகவும் உறுதி கூறுகிறார்களே. தாங்கள் அவர்களை மன்னிக்கக் கூடாதா?” என்று கெஞ்சினான்.

மன்னனோ “நீ ஏதோ தெய்வம். செயல் என்றெல்லாம் சொன்னாயே. அதுதான் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றால் அவர்களைவிட்டுவிட முடியாது. அவர்களுக்கு கொடுத்த தண்டனை நிறைவேற்றத்தான்படும்” என்றான்.

சுதமாரன் அதுகேட்டு மனம் ஓடிந்து அவன் வினோதனிடம் சென்றான். மன்னன் கூறியதை சுதமாரனும் கூறவே வினோதனும் “அப்படியா மன்னன் கூறினான்? சரி. ஒரு அறபுதத்தையும் செய்து காட்டி அவர்களை விடுவிக்கலாம்” என்றான்.

(தொடரும்)

புது உயாவு

தன் முயற்சியில் சற்றும் மனம் தளராத விக்கிரமன் மீண்டும் பாத தின் மீது ஏறி அதில் தொங்கும் உடலைக் கீழே வீழ்த்தினான். பின்னர் கீழே இறங்கி அதனைச் சுமந்து கொண்டி மயானத்தை நோக்கிச் சென்னையில் அதனுள் இருந்த வேதாளம் என்னி நுகைத்து "மன்னனே! நீ மன் திறமையைக் காட்டி இராணி யில் முழு புகழ் பெறப் பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது... சில சமயங்களில் திறமைசாலிகள் மதிக்கப் படாததோடு அவமானப் படுத்தவும் படுகிறார்கள். இதனை விளக்கக் கொவித்தவர்தான் என்ற ஒற்றர் தலைவனின் கதையைக் கூறுகிறேன். கவனமாகக் கேள்" என்று கூறி கதையை ஆரம்பித்தது.

தூரபுர நாட்டின் மன்னன் தாசேனன் மிகவும் கொடியவன் தன் நாட்டை விஸ்தரிக்க வேண்டும்

வேதாளம் சொல்லும் கதை

என்று ஆசை கொண்டவன். அவனுக்குத் தன் அண்டை நாடான சொர்ணகிரியின் மீது ஒரு கண் இருந்தது. ஆனால் அந்த நாட்டைப் போரில் வெல்லும் அளவிற்கு அவனிடம் படைபலம் இல்லை. எனவே அதற்கு என்னவழி என்று யோசிக்கலானான்.

அப்போது சொர்ணகிரி மன்னனின் மகள் ஒரு காட்டில் தன் தோழிகளோடு உல்லாசமாகப் பொழுது போக்கப் போய் கொண்டிருக்கிறாள் என்பது துரகேசனுக்குத் தெரிந்தது. அவன் தன் வீரர்களை அந்தக் காட்டிற்கு அனுப்பி அவளைச் சிறைப் பிடித்துத் தன் நாட்டிற்குக் கொண்டு வந்து விட்டான்.

அதன்பின் அவன் சொர்ணகிரி

மன்னனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதித் தன் தூதன் வாயிலாக அனுப்பினான் அதில் "உன் மகளை நான் பிடித்து வைத்திருக்கிறேன். அவளை நீ மீட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்றால் நீ பணயப்பணம் ஐந்து லட்சம் வராகன் கொடுக்க வேண்டும். நீ மட்டும் என் நாட்டின் மீது படை எடுத்து உன் மகளை மீட்க முயன்றால் நீ அவளை உயிருடன் காண முடியாது. அவளது பிணத்தைத்தான் எடுத்துப் போக வேண்டி வரும் உன் பதிலைச் சொல்லி அனுப்பு" என்று இருந்தது.

தூதனிடமிருந்து அக்கடிதத்தை வாங்கிக் படித்த கிழமந்திரி கிருஷ்ணசர்மா மன்னனிடம் அந்த விஷயத்தைக் கூறிவிட்டு தூதனிடம் "உன் அரசனிடம் இன்னும் ஒரு மாத காலத்தில் அவர்கேட்ட தொகையை அனுப்புவதாகச் சொல்" என்று கூறி அனுப்பினார். தூதன் போனதும் சொர்ணகிரி மன்னன் "என் மகளை விட்டு விடுவான் என்பது என்ன நிச்சயம்?" என்று கேட்டான்.

கிருஷ்ணசர்மாவும் "நாம் அவனுக்கு ஒரு செல்லாத காக கூடக் கொடுக்கப் போவதில்லை. இந்த ஒரு மாதத்துள் நம் அரசகுமாரியை விடுவிக்க வேண்டும். அதற்காகத் தான் அப்படி பதில் சொல்ல அனுப்பினேன்" என்றார். பிறகு அவர் "நமக்கு விகவாசமாகப் பணி

புரியும் ஒற்றர்தலைவன் கோவிந்த வர்மனை அனுப்பி அரசகுமாரி எங்கு சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறாள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள லாம்” என்றார்.

மன்னனும் கோவிந்தவர்மனிடம் அப்பணியை ஒப்படைக்கவே அவன் மீனவன் வேடத்தில் துரபுர எல்லையை அடைந்தான். அங்கு துரசேனனின் படைகள் நதிக்கரையில் முகாம் இட்டிருந்தன. மீனவன் வேடத்தில் கோவிந்தவர்மன் அந்த வீரர்களின் கட்டுப்பாடுகளைக் கடந்து தலை நகரை அடைந்தான். தூபுரியில் நான்கு நாட்கள் அலைந்து திரிந்து சொர்ணகிரி அரசகுமாரி அங்கு இல்லை என்றும் அங்கிருந்து சற்று தூரத்திலுள்ள ஒரு பாழடைந்த கோட்டைக்குள் வைக்கப்

பட்டிருக்கிறாள் என்றும் அவன் தெரிந்து கொண்டான்.

அவன் உடனே அங்கிருந்து புறப்பட்டு இரவுவேளையில் அந்தப் பாழடைந்த கோட்டையை அடைந்தான். அவன் அக்கோட்டைக்கு வெளியே ஒரு மறைவான இடத்தில் நின்று அக்கோட்டையை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது யாரோ ஒருவன் பலமாக அவனது தலைமீது அடித்தான் கோவிந்தவர்மன் கோபத்தோடு வாளை உருவிக் கொண்டு திரும்பிப் பார்த்தான். அங்கே காவல் வீரன் ஒருவன் தீவட்டியுடன் நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து சட்டெனத்தன் வாளால் அவனைக் குத்திக் கொன்றான்.

அந்த வீரன் ஒவெனக் குத்திக்

கொண்டே விழுந்ததால் சற்று தூரத்தில் காவல் புரிந்து கொண்டிருந்த வீரர்கள் அந்த இடத்திற்கு ஓடி வந்தார்கள். அதைக்கண்ட கோவிந்த வரம்பன் கீழே விழுந்து கிடந்த வீரனின் தீவட்டியை எடுத்து அங்கே உலர்ந்து கிடந்த சருகு, இலை, குச்சிகளில் நெருப்பை வைத்தான். காற்று வேகத்தில் நெருப்பு வேகமாகப் பரவவே வீரர்கள் கூச்சலிட்டுக் கொண்டு பயந்து ஓடினார்கள். கோவிந்தவரம்பன், அந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அங்கிருந்து தப்பி சொர்ணகிரியின் தலைநகரை அடைந்தான்.

காயமுற்ற அவன் சொர்ணகிரி மன்னனைக் கண்டு அரசகுமாரி சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கும் கோட்

டையைக் கூறி தான் அங்கிருந்து தப்பிவந்த விதத்தையும் விவரித்தான். மன்னனும் மந்திரியும் அதனைக் கேட்டுப் பேசாமல் இருந்தனர்.

மறுநாள் காந்தசேனன் என்ற ஒற்றன் மன்னனைக்கண்டு தான் போய் அரசகுமாரியை மீட்டுவது வதாகக் கூறினான். மன்னனே "உன்னால் முடியுமா? எதற்கும் கோவிந்த வரம்பனைக் கேட்டு அந்தக் கோட்டைக்குப் போ" என்றான்.

காந்தசேனனே "அரசே! கோவிந்தவரம்பனை நான் சந்திக்க வேண்டியதில்லை ஏனெனில் அவன் அளிகாரம் தகவல் சற்றும் பயன்படாது. ஏனெனில் துர்சேன மன்னன் இதர்தள் கோட்டைக்குள் அணைத்து வைத்திருந்த அரசகுமாரியை வேறு எங்காவது கொண்டு போய்ச் சிறை வைத்திருப்பான்" என்றான்.

அதைக் கேட்ட மன்னனும் கிழமந்திரியும் அவனது புத்திசாலித்தனத்தைக் கண்டு வியந்தார்கள். மன்னனும் "சரி, நீ முயன்று பார்" என்று கூறி அனுப்பினான்.

நாலேந்து நாட்களுக்குப்பின் காந்தசேனன் திரும்பிவந்தான். அவன் மன்னனிடம் "அரசே! இந்த வேலையை என் ஒருவனால் மட்டும் செய்து விடமுடியாது. ஏனெனில் இப்போது துர்சேனன் அரசகுமாரியை ஒரு தீவில் சிறைவைத்திருக்கிறான். நான் மட்டும் தனியாக அத்தீவிற்குள் சென்றால் என்னை அங்கு

காவல்புரியும் வீரர்கள் எளிதில் பிடித்துக் கொண்டுவிடுவார்கள். அதனால் பயனில்லையே. உங்களுக்கு இதனைத் தெரிவிப்பதே நல்லது" எனக்கூறி அத்தீவு இருக்கும் இடத்தைக் கூறினான்.

மன்னனும் "சரி போ. உன்னால் இந்த வேலையைச் செய்ய முடியவில்லை" என்று கூறி அவனை அனுப்பி விட்டான். சிழமந்திரியோ உடனே சேனாதிபதியை வரவழைத்து அவனிடம் அத்தீவுபற்றிக் கூறி "அங்குதான் அரசகுமாரி சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். அவளை விடுவிக்கத் திட்டம் வகுக்க வேண்டும்" என்றார்.

சேனாதிபதியும் "தூர சேனனுக்குச் சந்தேகம் ஏற்படாதபடி நம் வீரர்கள் நூறு பேருக்கு மீனவர்கள் போலவேடம் போட்டு அத்தீவிற்கு அனுப்புவோம். அவர்கள் நீத்தி அத்தீவை அடைந்து அங்குள்ள வீரர்களுடன் எதிர்த்துப் போராடி அரசகுமாரியை மீட்டுவந்துவிடலாம்" என்றான்.

சொர்ணபுரி மன்னன் அவ்வாறே செய்யச் சொல்லிவீர்களை மீனவர் வேடத்தில் அனுப்பினான். அதே சமயம் தூரபுரியின் மீது படை எடுத்துச் சென்று தூரசேனைச் சிறைபிடித்து தூரபுரியையும் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டான்.

வெற்றிபெற்ற சொர்ணகிரி மன்னன் தன் சிழமந்திரியிடம் "இந்த

சந்தர்ப்பத்தில் நாம் நம் ஒற்றர் தலைவன் கோவிந்தவர்மனை கௌரவித்தால் நன்றாக இருக்கும் அல்லவா?" என்று கேட்டான். அவரோ "அரசே! கௌரவிக்கப்பட வேண்டியவன் கோவிந்தவர்மன் அல்ல. காந்தசேனன்தான்" என்றான்.

மன்னனும் சற்று யோசித்து விட்டு "நீங்கள் கூறியது முற்றிலும் சரியே" எனக்கூறி காந்த சேனை கௌரவித்ததோடு அவனை ஒற்றர் தலைவனாக நியமித்தான். கோவிந்தவர்மனைப்பதவி நீக்கம் செய்தான்.

வேதாளம் இந்தக் கதையைக் கூறி "மன்னனே! திறமைசாலியான ஒற்றர் தலைவன் கோவிந்தவர்மனைப் பாராட்ட வேண்டாம் எனக்கிழமந்திரி கூறியதை சொர்ண

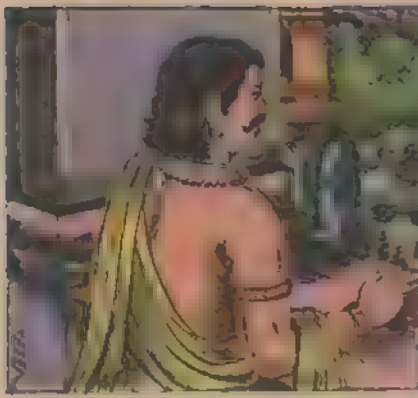
கிரிமன்னன் ஏன் ஏற்றான்? அது மட்டுமல்ல, அவனைப் பதவிநீக்கம் செய்தானே, அதுசரியா? காந்தசேனைப் பாராட்டிப் பதவி அளித்தது எப்படி நியாயமாகும்? இந்தச் சந்தேகங்களுக்கு நீ தக்க விடைகளைத் தெரிந்திருந்தும் கூற விட்டால் உன் தலைவெடித்து சுக்குநூறுகி விடும்" என்றது.

விக்கிரமனும் "கோவிந்த வர்மன் திறமைசாலியான போதிலும் கோபப்பட்டு விளைவுகளைப்பற்றி சற்றும் யோசிக்காமல் செயல்படுபவன். கோபம் அறிவை அழித்து விடும். தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள அரசகுமாரி கோட்டைக்குள் இருக்கிறாளே என்பதைக் கூட நினைத்துப் பாராமல் கோட்டையைச் சுற்றி தீழட்டி விட்டு ஓடிவிட்டான். தீ கோட்டைக்குள் பரவி அரசகுமாரிக்கு ஆபத்தை விளைவித்திருக்குமேயாகில் பிராச்சீனர்கள் பல உருவாகி இருக்கும். யாரோ வந்தான் என்று ஊகித்ததோடு

தூரசேனன் அரசகுமாரியை அக்கோட்டையிலிருந்து தீவிற்கு மாற்றினான். இதை ஊகித்தவன் காந்தசேனன். அவன் அரசகுமாரி எங்கே இருக்கிறாள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு வந்தான். அதனால்தான் திட்டம் போட்டு அரசகுமாரியை மீட்கவும் தூரசேனை சிறைப்பிடிக்கவும் முடிந்தது. கிழமந்திரி இதனை எல்லாம் நன்கு யோசித்தே கோவிந்தவர்மனை கௌரவிக்காமல் காந்தவர்மனை கௌரவிக்க வேண்டும் எனக்கூறியதைக் கேட்ட மன்னன் சற்று யோசித்து அதற்குத் தகுதி பெற்றவன் காந்தசேனனே என்பதை ஏற்றான். கிழ அமைச்சர் கூற மன்னன் அதனை ஏற்றதும் சரியே" என்றான்.

விக்கிரமனின் சரியான இந்த பதிலால் அவனது மௌனம் கலையவே, அவன் சுமந்து வந்த உடலோடு வேதாளம் உயரக் கிளம்பி மீண்டும் முருங்கமரத்தின்மீது ஏறிக் கொண்டது.

தலையை ஆட்டு!

ஒரு மன்னனுக்கு விசிறி என்றால் மிகவும் பிடிக்கும். அதனால் அவன் ஆயிரக்கணக்கில் விதவிதமான விசிறிகளைச் சேர்த்து வைத்திருந்தான்.

ஒருநாள் தெருவில் ஒருவன் “விசிறி வாங்கலையோ விசிறி! அற்புத விசிறி!! அழகு விசிறி. மலிவான விலை. ஐம்பதே பொற்காசுகள்தான்” என்று கூவிக்கொண்டே போய்க் கொண்டிருந்தான். மன்னன் அவனை அழைத்து “எங்கே உன் விசிறியைக் காட்டு! அதில் அப்படி என்ன விசேஷம் இருக்கிறது பார்ப்போம்” என்றான்.

விசிறி வியாபாரியும் ஒரு விசிறியை எடுத்துக் கொடுத்து “இதுதான் அந்த அற்புத விசிறி” என்றான். மன்னனும் அதை வாங்கிப் பார்த்து “இது எல்லா விசிறிகளைப் போலத்தானே இருக்கிறது.

இதில் ஒரு சிறப்பும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லையே” என்றான்.

வியாபாரியும் “இதை வாங்கி உபயோகித்துப் பார்த்தாலே இதன் சிறப்பு என்ன என்பது தெரியும். பார்க்கப் போனால் இதனை நான் ஆயிரம் பொற்காசுகளுக்கு விற்க வேண்டும். ஐம்பது பொற்காசுகளுக்கு விற்கிறேன் என்றால் அது மிகவும் மலிவுதானே” என்றான்.

மன்னனும் “சரி. ஒன்றைக் கொடுத்து விட்டுப் போ இது எப்படிப்பட்டது என்று பார்க்கிறேன்” என்றான்.

வியாபாரியும் “நான் ஒன்றும் மோசக்காரன் அல்ல. நீங்கள் இதை உபயோகித்துப் பாருங்கள். நான் ஒரு மாதம் கழித்து வந்து பார்க்கிறேன். ஆனால் இதை உபயோகிக்கும் விதத்தைக் கூறுகிறேன்” என்றான்.

மன்னனும் "நிறுத்து. ஒரு விசிறியை எப்படி உபயோகிக்க வேண்டும் என்று நீ ஒன்றும் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டாம். எல்லாம் எனக்குத் தெரியும்" என்று கூறி விசிறியை வாங்கிக் கொண்டு ஐம்பது பொற்காசுகளைக் கொடுத்து வியாபாரியை அனுப்பி விட்டான்.

அந்த விசிறி வாங்கிய மூன்றாவது நாளே அதன் கம்பு தனியாக வந்து விட்டது. அதன் ஓலைகள் அடுத்தடுத்து விழலாயின. விசிறி வியாபாரி ஏமாற்றி விட்டான். அவன் எங்கே ஒரு மாதம் கழித்து வாப் போகிறான் என எண்ணிக் கோபமும் ஆத்திரமும் கொண்டான்.

ஆனால் அவன் நினைத்தது போல அல்லாமல் ஒரு மாதம் கழித்து விசிறி வியாபாரி வந்து மன்னனைப் பார்த்தான். மன்னனும் "ஓம். விசிறியைக் கொடுத்து ஏமாற்றி விட்டாயே? நீயே பார்" எனக் கூறி விசிறிக் கம்பையும் உதிர்ந்த ஓலைகளையும் காட்டினான்.

விசிறி வியாபாரியும் "குறை விசிறியில் இல்லை. உங்களிடம் தான். நீங்கள் இதை உபயோகிக்க வேண்டிய விதத்தில் உபயோகிக்கவில்லை." என்றான். மன்னனும் "என்ன உளறுகிறாய்? எனக்கா விசிறி வீசிக் கொள்ளத் தெரியாது?" என்று கோபத்தோடு கேட்டான். விசிறி வியாபாரியும் "இல்லை அரசே. இது அற்புத விசிறி. அதனால் எல்லா விசிறிகளைக் கையில் பிடித்து ஆட்டுவது போல அல்லாமல் இதனை நீங்கள் கையில் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு இதன் முன் உங்கள் தலையை ஆட்ட வேண்டும்" என்றான்.

அதைக்கேட்ட மன்னனுக்குச் சிரிப்பு வந்து விட்டது. அவனும் "பேஷ் சாமர்த்தியமாகப் பேசுகிறாயே. இன்று முதல் நீ என் விசிறிகளின் பராமரிப்பு அதிகாரி" என அவனுக்குப் பதவியை அளித்தான்!

மகான்கள் கனவு கண்ட பாரத நாடு

சமர்ப்பண உணர்ச்சி

நம்நாட்டின் விடுதலைப் போரை நடத்தப் பல துறைகளிலிருந்துப் பிரபுக்கள் தலைமை தாங்கி இருக்கிறார்கள். மக்களின் பேரபிமானத்தைப் பெற்ற இவர்களில் பிரபல கவிஞர் சட்டாஜிவி நாயுடு அம்மையாரும் ஒருவர்.

கவித்துவில சட்டாஜிவியின் தந்தையார் அகோபநாத சட்டாபாத்தியாயர். இவர் ஹைதராபாத் தீண்டாமை கலனூர்த தீர்வாகப் பணிபுரிந்து வந்தார். 1879-ல் ஹைதராபாத்தில் பிறந்த சட்டாஜிவி தேவியாப சிறுவயதிலே இந்த புத்தொலகையை எண்ணங்களாகக் கொண்டிருந்தார். அதனால் அவர் அதற்குக் காத்ததிலேயே கலப்பு மணமாகாதவர் கொவிந்தராஜாஜா நாயுடுவை மணந்து கொண்டார். 1925-ல் சட்டாஜிவி தேவியாப இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் சபையின் தலைவரானார்.

அவர்தாம் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் பழங்கால பாரதத்தின் பெருமையை விளக்கிச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றி மக்களிடையே புதிய உணர்ச்சியையும் எழுச்சியையும் ஏற்படுத்தலானார். அவர் தமது அரசியல் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தது மக்களின் இவ்வாறு உறுதி எடுக்கச் செய்தார். "மலைகள், நட்சத்திரங்கள் சாட்சியாக நாம் எல்லோரும் கட்டுப்பாட்டின் ஒன்றாக இருந்து முன் செல்வோம். நம் எண்ணங்களையும், பேச்சுகளையும், சக்தியையும் நாம் நம் தாய்நாட்டின் தலனுக்காக அர்ப்பணம் செல்வோம்."

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

1. ஆன் குழந்தை பிறந்ததுமே அதனை வேடனாகவும் போர் வீரனாகவும் ஆக்கும் சம்பிரதாயம் நம் நாட்டில் எங்கு உள்ளது?
2. உலகிலேயே மிக உயரமான நீர்வீழ்ச்சி எது?
3. வெனிஸ் நகரத்து கோண்டோலா போன்ற நீளமான படகுகள் நம் நாட்டில் எங்கு உபயோகிக்கப்படுகின்றன?
4. சிரவண பௌகொலாவிலுள்ள கோமடஸ்வர சிலைக்கும், குதுப்பினுக்கும் உயரத்திலுள்ள ஒரு அறபுதம் என்ன?

(விடைகள் 36ம் பக்கத்தில்)

மகாலட்சுமி

தேவர்களும் அசுரர்களும் அமிர் தத்தை அடைய மந்தரமலையை மத் தாகவும் வாககி என்ற பாம்பைக் கயி ராகவும் பயன்படுத்திப் பாற்கடலைக் கடைந்தார்கள். ஆனால் அதிலிருந்து முதனில் வெளிவந்தது ஆலகால விஷம். அடுத்து பல பொருள் களோடு மகாலட்சுமியும் வெளி வந்தாள். இதன்பிறகே அமிர்தம்

வந்தது.

பாற்கடலின் மன்னவின் மகளான லட்சுமி தேவியை எல்லாவித ஐக வரியங்களை அளிக்கும் கடவுளாக எண்ணி மக்கள் வழிபட்டு வருகிறார்கள். தனம், தானியம், தைரியம், ஞானம், சாந்தி, சௌபாக்கியம், சந்தானம் ஆகியவற்றை எல்லாம் லட்சுமி தேவி அருள்வாள் என்று அந்தந்தப்

பெயர்களில் வணங்குகிறார்கள்.

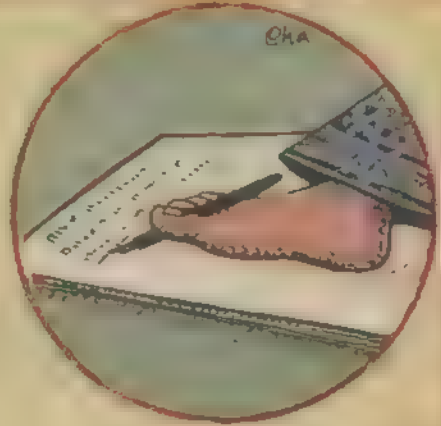
மகாவிஷ்ணுவின் மனைவி லட்சுமி திருமகளின் கணவரான அவரை இதனால் திருமால் எனவும் அழைக்கிறோம். வைகுண்டத்தில் சொர்க்க லட்சுமிபாயும் இல்லங்களில் கிருக

லட்சுமிபாயும் விவசாயிகளுக்கு தானிய லட்சுமிபாயும் வீரர்களுக்கு விஜயலட்சுமிபாகவும் வழிபடும் தெய்வமாக மகாலட்சுமியைக் கருதுகிறார்கள். தாமரை மலர் லட்சுமிக்கு மிகவும் பிடித்தமான மலர்.

அம்புலிமாமா செய்திகள்

சிறுமிகளின் சிறப்பு

அண்மையில் பத்தாவது படிவத் தேர்வு எழுதிய இறுதி சிறுமிகள் பலரது கவனத்தைக் கவரத்தக்கன. எட்டு வகுப்பும் ஏழு மாத முழு நிரம்பிய மெளசுமிசாட்டரஜி என்ற சிறுமி பத்தாம் வகுப்புத் தேர்வை எழுதித் தன் அறிவின் திறமையை வெளிப்படுத்தினாள். மகாராஷ்டிரத்தைச் சேர்ந்த கவிதா சாருசாவந்த என்ற சிறுமியின் இடுகைகளிலும் விரல்கள் இவ்வளவு அவள தன் கால் விரல்களால் தேர்வு எழுதினாள். எவ்வளவா யும்விட அவளுக்கு அரைமணி நேரம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்ட போதிலும் அவள குறித்த மூன்று மணி நேரத்திற்குள்ளேயே தேர்வை எழுதி முடித்தாள்.

நம்பவில்லை

அமெரிக்காவில் பार्சுகிராஸ்ட் ஆரம்பப் பள்ளி மாணவன் ஆண்டனி ஆண்டர்சன். ஒருநாள் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜார்ஜ் புஷ் அப்பள்ளிக்கு விஜயம் செய்தபோது எட்டு வயதான அச்சிறுவன் அவர்தாம் தன் நாட்டின் ஜனாதிபதி என்பதை நம்ப மறுத்தான். புஷ் தன் கப்பல் போன்ற காரையும் தன் ஓட்டுனர் லைசென்ஸையும் அச்சிறுவனுக்குக் காட்டிய போதிலும் அச்சிறுவன் "இவை போதாது. இன்னும் குறிப்பிடத் தக்க அத்தாட்சி இருந்தாலே நம்புவேன்" என்றனும்.

இலக்கிய உலகம்

1. பாஸ்கர் எழுதிய தம் ஒரு நூலின் முதல் அத்தியாயத்திற்குத் தன் மகளின் பெயரை வைத்தார். அந்தப் பெயர் என்ன? அந்த நூல் எது?
2. இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசைப் பெற்ற முதலாவது ரஷ்ய எழுத்தாளர் யார்?
3. சர் சி.வி. ராமன் எந்த நூல் எழுத மலாயலியின் நிறங்கள் அடிப்படை யாக இருந்தன. அந்த நூல் எது?
4. 'சி.என்.பி. நேன் இன் டூய்' என்ற நூல் முதலில் வெறு ஒரு மலாயில் வெளியிடப்பட்டது. அதைப் பெயர் என்ன? அதை எழுதியவர் யார்?
5. 'பி.என்.வான்.என். எரிக் நோயர் இன் டூய்' என்ற எழுத்தாளர் பெயர்கள் அவரகளது உண்மையான பெயர்கள் என்ன?

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

1. கர்நாடக மாநிலத்திலுள்ள அப பகுதியில் ஆன் குழந்தை பிறந்ததும் வில். அம்புகளைக் கொடுத்தும் துயராகவியையும் அதன் கைவில கொடுக்கிறார்கள்.
2. கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ள ஜோக் நீர்வழிச்சி இதன் உயரம் 253 மீட்டர்.
3. காஷ்மீரில் தால்ஸரிலில் சுற்றி வர உபயோகப்படுத்தப்படும் படகுகள்.
4. முதலாவது 17 மீட்டர் உயரம். இரண்டாவது 71 மீட்டர் உயரம்

இலக்கியம்

1. வீராவதி சித்தாந்த சிரோமணி
2. மைக்கேல்ஷாபாகோவ்-1965ல்
3. தி பிஸியாவஜி ஆப் விஷன்
4. 1934, ஜார்ஜ் ஆர்வெல்
5. ஜார்ஜ் இலியெச் ஜார்ஜ் ஆர்வெல்

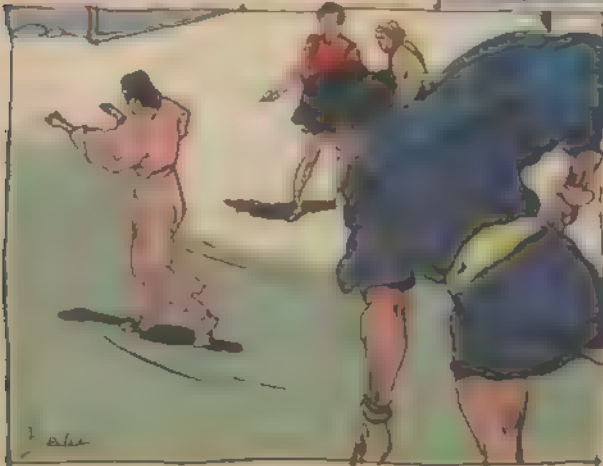

பெர்சியஸ்

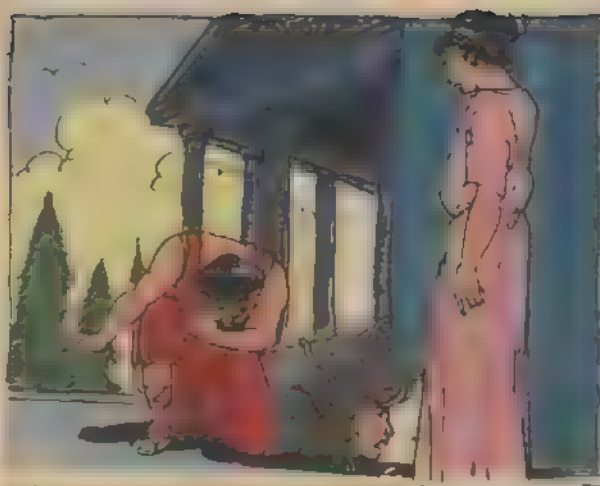
(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

துணிச்சல் கொண்ட பெர்சியஸ் மெடுரா பூதத்தைக் கொண்டு அதன் தலையை வெட்டி எடுத்துக் கொண்டு திரும்பி வருகையில் ஆண்டரோ மிடா என்ற பெண்ணை ஒரு பயங்கரப்பிராணி விழுங்க வருவதைக் கண்டான். அவன் அதனைக் கொண்டு அவனைக் காப்பாற்றினான். அப்பெண்ணின் பெற்றோர்கள் அவனைப் பெர்சியஸிற்கே விவாகம் செய்து வைத்தார்கள்.

விவாகம் முடிந்ததும் ஆண்டரோ மிடாவைக் கவர்ந்து செல்ல இளவரசன் பீனியஸ் முயன்றான். பெர்சியஸ் அவனுக்கும் அவனது ஆட்களுக்கும் மெடுராவின் தலையைக்காட்டி எல்லோரையும் கற்கிலைகளாகும்படிச் செய்துவிட்டான்.

பெர்சியஸ் ஆண்டரோமிடாவை அழைத்துக்கொண்டு தன் தாய் இருக்கும் தலை அடைத்தான். அப்போது அவனது தாயார் அதீதவின் மன்னனின் கொடுமைகளைத் தாளாமல் அங்கும் இங்கும் ஓடித்தன்னை காத்துக் கொள்ள முயன்று கொண்டிருந்தான். அதைக் கண்ட பெர்சியஸ் அம்மன்னனுக்கு மெடுராவின் தலையைக்காட்டி அவனையும் கற்கிலையாக்கினான்.

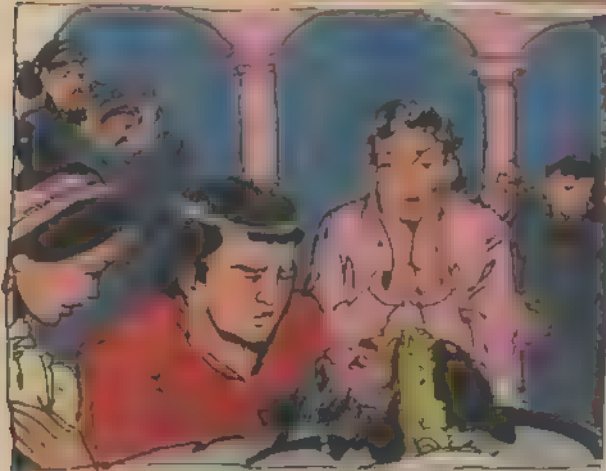
அதன்பிறகு பெர்சியஸ் இனி
யும் மெடுகாவின் தீலையை உப
யோகிக்கக்கூடாது என நினைத்து
ஆலயத்திற்குச் சென்று அதனை
மினர்வாதேவதைக்கு அர்ப்பணம்
செய்தான். இனிமேல் தன் சக்
தியைக் கொண்டே செயல்பட
அவன் தீர்மானித்துக் கொண்டான்.
அந்த ஆலயத்தில் தியானத்தில்
இருந்து விட்டுப் பிறகு தன் நாடான
ஆர்கோஸிற்குப் போக நினைத்
தான்.

பெர்சியஸ் தன் மனைவியையும்
தாயாரையும் உட்புகக்கொண்டு
ஆர்கோஸிற்குக் கிளம்பினான். சிறு
குழந்தையாக இருந்த அவளும்
அவன் தாயும் அவனது தாத்தா
வால் கடலில் தள்ளப்பட்டார்கள்.
இப்போதோ பெர்சியஸ் பேரும்
புகழும் அழகிய தீவுகளாக
தன் நாட்டில் அடி எடுத்து வைத்
தான்.

அவன் சென்ற கப்பல் கடற்
கரையை அண்டி அவன் அதிலிருந்து
இறங்கியதும் வேறுநாட்டு மன்னனே
அவனையும் அவனது மனைவியை
யும் தூயையும் வரவேற்றான். ஏழை
களாகத் தன்னை விரித்தான் அந்த
மன்னன் ஏற்பாடு செய்த எல்லா
விழாக்களிலும் போட்டிகளிலும்
கலந்து கொள்ள பெர்சியஸ் சம்ம
தித்தான்.

அங்கு போட்டிகளில் கலந்து
கொண்ட பெர்சியஸ் ஒரு கனமான
சக்கரத்தைச் சுழற்றி எறிந்தான்.
அது குறிப்பிட்ட இடத்திற்கும் அப்
பால் வெகுதூரம் போய் விழுந்து
அங்கு வந்து கொண்டிருந்த ஒரு
மனிதனைத் தாக்கியது.

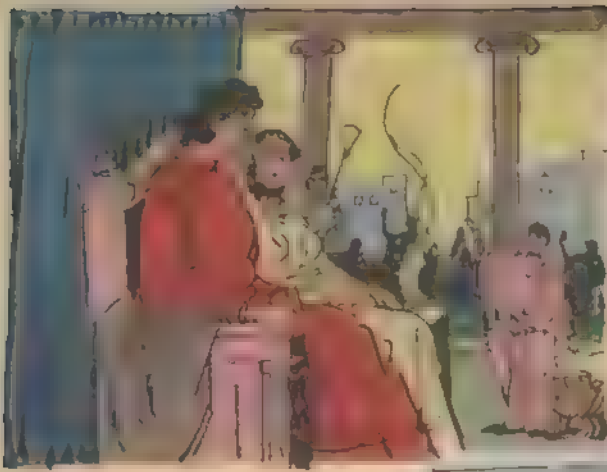

அடிப்பட்ட அந்த மனிதனின்
உயிர் அப்போதே போய்விட்டது.
அவன் பெர்சியஸின் தாத்தாவான
ஆர்கோஸ் மன்னனாக இருந்த
அக்ரீஸியே. தன் பேரனைக் காணக்
கூடாது என்பதற்காக அவன்
மறைத்திருக்க முயன்றான். ஆனால்
பெர்சியஸ் எறிந்த சக்கரத்தால்
அடிபட்டு இறந்தான். கோதிடர்
கள் கூறியது உண்மையாயிற்று!

பெர்சியஸ் ஆர்கோஸின் மன்ன
குறையை ஆளுக தன் தாத்தாவின்
மரணத்திற்குத் தானே காரணம்
என்பதை நினைத்து அவன் கவலைப்
பட்டான். அதனால் தன் தாத்தா
அமர்ந்த அரியானைத்தின் மீது
அவன் அமர விரும்பவில்லை.

Balu

பெர்சியஸ் மைசினல் என்று புதிய நகரை உருவாக்கி அங்கிருந்து நாட்டை ஆண்டான். அவனும் ஆண்டரோமிடாவும் மக்களின் மனதைக் கவர்த்து நீண்ட காலப் நல்ல விதமாக ஆட்சிபுரிந்தார்கள்.

பெர்சியஸ் இறந்தபின் மக்கள் அவர்ைக் கடவுளின் அம்சமாகக் கருதி வழிபட்டனர். அவனது உருவச் சிலையை நிறுவினார்கள். அச் சிலை அப்பகுதிக்கே நீண்ட காலத்திற்கு மரியாதைச் சின்னமாக விளங்கியது.

பெர்சியஸின் புதல்வர்களில் ஒருவனான பெர்சஸ் பெர்ஷியா நாட்டை திறுவினான். பெர்ஷியர்கள் இந்தப் பெர்சஸின் சந்ததியார்களெனக் கருதப்படுகிறார்கள். பெர்ஷியர் வாழ்க்கை எவ்வளவோ கதைகளையும் கவிதைகளையும் காவியங்களையும் நாடகங்களையும் படைக்க எழுத்தாளர்களுக்கு உதவியுள்ளது. மகான் அரவிந்தர்கட பாரசீக மொழியில் ஒரு நாடகத்தை எழுதியுள்ளார்

அமைச்சர் தீவகம்

விதேக நாட்டை விசித்தி சேனன் என்ற மன்னன் ஆண்டு வந்தான். அவனுக்குத் தன் மந்திரி மூன்று பேர் இருந்தனர். வாங்குபவன் என்பது தெரிந்தது. அதனால் அவனை விலக்கிவிட்டு நல்ல ஒரு அமைச்சரை நியமிக்கத் தீர்மானித்து அப்படிப்பட்டவரைத் தேர்வு எடுத்தான்.

அவன் ஊர்ஊராகப் போய்ப் பார்க்கையில் ஒரு கிராமத்தில் குருகுலம் நடத்தி வரும் ஞானசேகார் என்பவரைப் பற்றி நல்ல விதமாகக் கேள்விப்பட்டான். எனவே அவன் அவருக்கு கடிதம் எழுதித் தன்னை சந்திக்க வருமாறு வேண்டினான்.

கடிதத்தைப்படித்த ஞானசேகார் ஆச்சரியப்பட்டவாறே தலைநகருக்குச் சென்றார். மன்னனும் அவரைத் தன் அமைச்சராக நியமித்துக்கொள்ளப் போவதாகக் கூறவே அவரும் "அரசே! நான் என் குருகுலத்தை

நடத்தி வரவசியம் மிகவும் திருப்தி அடைகிறேன். அரசியலில் புகழ் வளம் பெறவில்லை. எனக்கு மந்திரிப் பதவி வேண்டாம். மன்னராகச் சந்தையே நான் உருவாகி வருகிறேன். வாவிட்டுவிடுங்கள்" என்று பணிவுடன் கூறினார்.

விசித்தி சேனன் ஞானசேகாரிடம் "நீங்கள் பதவியை விட்டுப் போய் மரங்கள் என்பது எனக்குத் தெரிந்ததே. ஆனால் உங்கள் சேவை நாட்டிற்குத் தேவை. எனது தற்போதைய மந்திரி நயாநிதி ஊழல் மன்னன் என்று பெயர் பெற்று விட்டான். அவனை அகற்றினால் மக்கள் நிம்மதியாக வாழ முடியும். அவன் அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்து மக்களை அச்சுறுத்தித் தனக்குப் பணம் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்குப் பல அதிகாரிகளும் உடந்தை. எனவே

அவனையும் அவனுக்கு உதவும் அதிகாரிகளையும் பதவி நீக்கம் செய்ய வேண்டும். மக்களுக்கு இந்த நன்மை புரியத் தாங்கள் தாம் உதவ வேண்டும். பொதுநலனைக் கருதி நீங்கள் இப்பதவியை ஏற்கத்தான் வேண்டும்” என்று வேண்டினான். ஞானசேகரரும் அமைச்சர் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டார்.

திடீரென ஞானசேகரர் அமைச்சராகப் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டது கண்டு கண்டு தயாநிதி திகைத்துப் போனான். முன்னதாகவே இப்படி நடக்கும் என்று தெரிந்திருந்ததால் அவன் தான் புரிந்த ஊழல்களுக்கான சாட்சியங்களை அழித்திருப்பான். ஞானசேகரர் பதவி ஏற்றதுமே, அவன்

புரிந்த ஊழல்களைக் கண்டுபிடித்து அவை பற்றி விசாரிக்க உத்திரவிட்டு விட்டார்.

அவர் தயாநிதியிடம் விளக்கம் கேட்டபோது அவன் “தவறுகள் நடந்தது உண்மையே. நான் நிரபராதி. என் கீழ்பணிபுரிந்த அதிகாரிகளை நம்பி மோசம் போய்விட்டேன். அவர்கள்தாம் உண்மையான குற்றவாளிகள்” என்றான்.

தயாநிதியின் பதிலைக் கேட்டு ஞானசேகரர் வியப்படையவில்லை. ஏனெனில் ஊழல் புரிந்தவர்கள் எப்போதுமே தாம் அவ்வாறு செய்யவில்லை என்றும் தம்கீழ்பணிபுரிபவர்கள்தாம் அவ்வாறு செய்திருப்பார்கள் என்பதும் இயல்பே. எனவே அவர்களையும் விசாரித்துப் பார்த்தால் உண்மை தெரிந்துவிடும் என ஞானசேகரர் நினைத்தார்.

தயாநிதியின் கீழ்நேரடியாக வேலை செய்தவர்கள் நூறு அதிகாரிகள். ஞானசேகரர் அவர்களை எல்லாம் அழைத்து விசாரித்தார். அவர்களோ தாமாக எதுவும் செய்யவில்லை என்றும் எதுவும் தயாநிதியின் கட்டளைப் படித்தான் நடந்தது என்று கூறினார்கள்.

அதுகேட்டு அவர் “தயாநிதி தான் இவ்வாறு செய்யச் சொன்னார் என்பதற்கு சாட்சியங்கள் அல்லது அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றனவா?” என்று கேட்டார். அவர்களில் ஒரு

வன் "ஓ! அவர் புரிந்த ஊழல்களை நிரூபிக்க ஏராளமான அத்தாட்சிகள் உள்ளன" என்றான்.

அப்போது ஞானசேகரர் "சரி. நாளை மீண்டும் உங்களை விசாரிக்கிறேன். இப்போது நீங்கள் போகலாம்" என்று கூறி அவர்களை அனுப்பி விட்டார். பின்னர் அவர் தயாநிதியை அழைத்துக் கொண்டு மன்னரைக் கண்டார். அவர் மன்னனிடம் "அரசே! இவரின் கீழ் பல அதிகாரிகள் இருந்தாலும் அவர்களின் அன்பை இவரால் பெற முடியவில்லை. அதனால்தான் இவரது பதவி போனதும் அவர்கள் எல்லோரும் இவருக்கு நேர் எதிராகத் திரும்பி விட்டார்கள். நாளை யும் அவர்களை விசாரித்து விட்டு இவரைப் பற்றிய முடிவு எடுக்கலாம்" என்றார்.

மறுநாள் விசாரணையைக்கான மன்னனும் ஞானசேகரரின் பக்கத்தில் அமர்ந்தான். அவர் எப்படி விசாரிக்கப் போகிறார் என்று தெரிந்து கொள்ளும் அவாவே அவனை அவ்வாறு செய்ய வைத்தது. இருவரும் தனி அறையில் இருந்தனர். அதிகாரிகளை ஒவ்வொருவராக அந்த அறைக்கு வரும்படி ஞானசேகரர் கூறினார். முதலில் வந்த அதிகாரியிடம் அவர் "மந்திரியாக இருந்த தயாநிதியைப் பற்றி உனக்கு என்ன தெரியுமோ சொல்" என்றார்.

அந்த அதிகாரியும் தயாநிதியின் கெட்ட குணங்களை எல்லாம் வரிசையாகக் கூறினான். அப்போது ஞானசேகரர் "அவரிடம் ஏதாவது நல்ல குணம் உண்டா?" என்று கேட்கவே அந்த அதிகாரியும் "அப்படி ஒன்றும் இல்லை" என்று கூறினான். அவர் அவனைப் போகச் சொல்லிவிட்டு அடுத்தடுத்து வந்த அதிகாரிகளிடமும் அதே கேள்வியைக் கேட்டார். வந்தவர்களில் தொண்ணூறு பேர்கள் தயாநிதியிடம் நற்குணம் எதுவும் இருப்பதாகத் தமக்குத் தெரியவில்லை என்று கூறினார்கள். பத்துப் பேர்கள் மட்டும் தயாநிதியிடம் ஒரு சில நற்குணங்கள் இருப்பதாகக் கூறி அவை யாவை என்று கூறினார்.

கள். மொத்தத்தில் எல்லோர் கூறியதிலிருந்து தயாநிதி எந்த வேலையையும் நயத்தாலோ அல்லது பயத்தாலோ சாதிக்கும் திறமை படைத்தவன் என்பது தெரிந்தது.

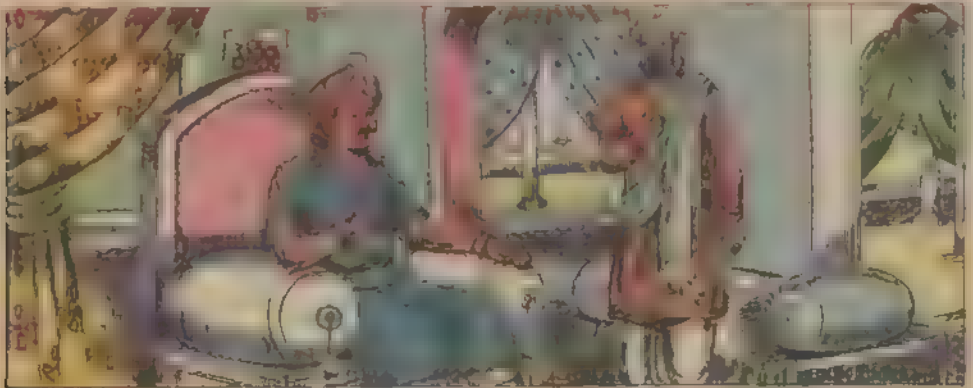
எல்லாம் முடிந்தபின் பின் ஞானசேகரர் தயாநிதியிடம் நற் குணங்களும் உள்ளன என்று கூறிய பத்து அதிகாரிகளை மட்டும் வேலையில் வைத்துக் கொண்டு மீதத் தொண்ணூறு பேர்களையும் வேலையில் விட்டு நீக்கிவிடும்படிக் கூறினார். தயாநிதியைச் சிறைச்சாலையில் கைதிகளைப் பராமரிக்கும் அதிகாரியாக நியமிக்கும்படி அவர் மன்னனுக்கு யோசனை கூறினார்.

மன்னனோ "இவ்வளவு ஊழல் கள் புரிந்தவனுக்குப் புதுப்பதவியா? அவனை தண்டிக்க அல்லவா வேண்டும்?" என்று கேட்டான். ஞானசேகரரும் "நாம் இப்போது அவனுக்குக் கொடுக்கும் பதவியே ஒரு தண்டனேதான். ஏனெனில் சிறைச்சாலைக் கைதிகளைப் பராமரிப்பது

என்றால் தயாநிதி சிறைச்சாலைக்குள் இருந்துதானே அவர்களது நலன்களைக் கவனிக்க வேண்டும். அவனிடம் பல கெட்ட குணங்களோடு சில நல்ல குணங்களும் நிர்வாகத் திறமையும் உள்ளன. எனவே நாம் இப்பதவியைக் கொடுப்பதால் அவனுக்கு ஆயுள் முழுவதும் சிறையில் இருக்கும் தண்டனையையே அளிக்கிறோம்" என்றார்.

மன்னனும் "ஆகா! நீங்கள் நாம் அமைச்சர் திலகம். ஒரு அதிகாரி நற் குணங்களும் கொண்டு நிர்வாகத் திறமையும் படைத்தவனாக இருக்க வேண்டும் என்றும் பிறரிடம் தவறுகள் மட்டுமே காணக்கூடாது. நல்லதையும் காண வேண்டும். என்றும் எடுத்துக்காட்டி விமர்சனங்கள் கூறியபடியே நடந்து கொள்கிறேன்" என்றான்.

அதன்பின் மன்னன் ஞானசேகரரின் யோசனைகளைக் கேட்டு அவற்றின்படி நடந்து நல்லவிதமாக ஆட்சி புரிந்து வரலானான்.

அனுமார் வங்காபுரிக்குள் சென் டூர். அங்கு அவர் பலாசரட்சலர் களைக் கண்டார். சிலர் வேத மத் திரங்களை ஒதிக் கொண்டிருந்தார் கள். சிலர் பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் சடை முடிகள் தரித்தும் சிலர் மிருகங் களின் தோல்களை ஆடையாக உடுத்தியும் இருந்தார்கள். சிலர் ஆயுதங்களைக் கையில் ஏந்தித் திரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் தள்ளமாயும் வேறு சிலர் கருப்பா யும் இருந்தனர். சிலர் விகாரமா யும் வேறு சிலர் பார்க்க அழகா யும் இருந்தனர்.

இரவுப்பொழுது கழிந்து கொண் டிருந்தது. நிலா வெளிச்சம் இருந்தது. அனுமார் இராவணனின்

அரண்மனைக்குள் நுழைந்தார். பெண்கள் பாடிக்கொண்டிருந்தார் கள். சிலர் தம் உடல் முழுவதும் சந்தனத்தைப் பூசிக் கொண்டிருந் தார்கள். வேறு சிலர் அப்போது தான் தூங்கப் போய்க்கொண் டிருந்தார்கள்.

தான் பார்த்த பெண்களில் மானிடப் பெண்ணான சீதை இருக் கிறாளா என்று அவர் பார்த்தார். ஆனால் அப்படிப்பட்ட பெண்ணை அவர் காணவில்லை. அதனால் அவர் கவலைப்படலானார். எனவே அந்த அரண்மனையில் அங்கும் இங்கும் திரிந்து முலைமுடுக்கு விடாமல் தேடிப்பார்க்கலானார்.

அந்த அரண்மனை அற்புதமாய் அமைந்திருந்தது. கதவுகளும் ஜன்

னல்களும் தங்கத்தாலும் வெள்ளி யாலும் உருவாக்கப்பட்டு ஆங்காங்கே நவரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்டிருந் தன. தோரணங்கள் கட்டப்பட்டிருந் தன. உயர்ஜாதிக்கு திரைகளும் யானைகளும் கட்டுத்தறிகளில் கட்டப்பட்டும் இருந்தன.

கட்டுமஸ்தாக உள்ள இராட்சஸர்கள் அதனைக் காவல்புரிந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களதும் மற்றும் பல ராட்சஸர்களது நடமாட்டங்களும் அங்கு அமளியை ஏற்படுத்தியது. எங்கும் சுக வாழ்வின் அறிகுறிகளே தென்பட்டன. அந்த அரண்மனை இலங்காபுரிக்கே ஒரு அணிகலனாக விளங்கியது.

அனுமார் அந்த மாளிகையில் கட்டில்கள், நாற்காலிகள், ஆசனப்

பலகைகள், தங்க வெள்ளிப் பாத் திரங்கள் ஏராளமாக இருப்பதைக் கண்டார். சுவர்களிலும் கதவுகளிலும் சித்திர வேலைப்பாடுகளைக் கண்டார். அங்கிருந்த புஷ்பக விமானத்தையும் அவர் கண்டார். ஒரு காலத்தில் அது குபேரனுடையதாக இருந்தது. அது எவ்வளவு பேர்களை வேண்டுமானாலும் ஏற்றிச் செல்லக்கூடியது. அதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டவாறே அனுமார் இன்னும் பல இடங்களைப் பார்த்தார். எங்கும் அவர் காண விரும்பிய சீதையைக் காண முடிய வில்லை.

அவர் இராவணனின் அந்தப் புரத்திற்குள் சென்றார். அங்கு இராவணனின் மனைவிகள் இருந்தனர். அவர்களில் சிலர் ராட்சஸப் பெண்கள். வேறு சிலர் இராவணனின் பராக்கிரமத்தால் வென்று கொண்டுவரப்பட்ட அரச குமாரிகள். வேறு சில பெண்கள் அவளை விரும்பி மணந்தவர்கள். அந்தப்புரத்தில் எங்கும் விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டு ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தது.

அவர்கள் யாவரும் ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்தார்கள். ரத்தின கம்பளங்களில் படுத்திருந்த அவர்கள் பட்டாடைகளையும் பலவித நகைகளையும் அணிந்திருந்தார்கள். நள்ளிரவுக்கு மேலாகி விட்டதால் அவர்களும் அங்கு காவல் புரிபவர்

களும் தாம் இருந்த இடத்திலேயே தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் காட்சி பார்ப்பதற்கு வேடிக்கையாகவும் இருந்தது.

அனுமார் அவர்களை எல்லாம் கூர்ந்து பார்த்தார். அவர் கட்டிலில் படுத்துள்ள இராவணனையும் கண்டார். அவனது கைகள் மலைப் பாம்புகளைப் போல இருந்தன. அவனது உடலில் செஞ்சந்தனம் பூசப்பட்டிருந்தது. அவன் படுத்திருந்தது மலைபோல இருந்தது.

இராவணனது கட்டிலுக்கு அடுத்த கட்டிலில் அவனது மனைவி படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவளது அழகையும் இளமையையும் கண்ட அனுமார் அவள்தான் சீதையோ என முதலில் நினைத்து விட்டார். ஆனால் மறுகணமே இராமரை விட்டுப்பிரிந்த சீதை இப்படி சுகமாக, நகைகளை அணிந்து, இராவணனின் கட்டிலின் பக்கம் படுத்திருக்க முடியாது என்று அவர் மனம் கூறியது. எனவே அவள் இராவணனின் பட்டத்து ராணி மண்டோதரியாகத்தான் இருப்பாள் என ஊகித்து அங்கிருந்து சென்றார்.

அதன் பிறகு அனுமார் இலங்கையிலுள்ள ஒவ்வொரு மாளிகைக்குள்ளும் வீட்டினுள்ளும் போய் சீதை இருக்கிறாளா என்று பார்க்கலானார். சீதையை எங்குமே காணாதால் சீதை ஒருவேளை இறந்து விட்டாளோ அல்லது இராவணன்

கவர்ந்து சென்ற போது கடலில் விழுந்து விட்டாளோ என்று கூடச் சந்தேகிக்கலானார். ஆனால் அவர் மனமோ "நீ மனம் தளராதே. உன் முயற்சியைத் தொடர்ந்து செய். நல்ல பலனை கிட்டும்" என்று கூறியது.

சரி இங்குதான் சீதாதேவி தென் படவிலேயே, இனி இலங்காபுரிக்கு வெளியே உள்ள இடங்களில் சீதையைத் தேடிப் பார்க்கலாம் என்று அவர் நினைத்தார். அதன்படி மேடு பள்ளங்களைக் கடந்து சென்றார். காடுகளைத் தாண்டிச் சென்றார். வழியில் எவ்வளவோ ராட்சஸப் பெண்களை அவர் பார்த்த போதிலும் சீதையை மட்டும் காணவே இல்லை.

எடுத்துப் போய் இராமரின் காலடியில் போட்டு விட வேண்டும்.

இப்படிப் பல விதமாக அனுமார் யோசித்துக் கொண்டு செல்கையில் சற்று தூரத்தில் உயர்ந்த மரங்கள் வளர்ந்துள்ள ஒரு வனத்தைக் கண்டார் அதுதான் அசோகவனம். அந்த வனத்தில் சென்ற அனுமார் அது மற்றவற்றிலிருந்து சற்று வேறுபட்டு அழகாக இருப்பதை அவர் கவனித்தார். ஒருவேளை சீதை இங்கே இருந்தாலும் இருக்கலாம். இங்கும் நன்கு தேடிப்பார்த்துவிட வேண்டும் என்று அவர் முடிவு செய்து கொண்டார்.

அவர் உற்சாகத்தோடு துள்ளிக் குதித்தவாறே அந்த அசோகவனத்திற்குள் சென்றார். அவர் தன் உருவத்தை மிகவும் சிறிதாக ஆக்கிக் கொண்டு ஒவ்வொரு மரத்தின் மீதும் ஏறிச் சுற்றிலும் பார்த்து விட்டு அடுத்த மரத்திற்குத் தாவலானார். அது வசந்தகாலம். மரங்களிலும் செடிகளிலும் புதிய இலைகள் வந்திருந்தன. சாலமரங்கள் அசோகமரங்கள், சம்பகமரங்கள் உத்தால மரங்கள், நாகமரங்கள், மாமரங்கள் நன்கு வளர்ந்திருந்தன. மற்றும் விதவிதமான செடிகள் துளிர்விட்டுப்பச்சைப் பச்செலென அப்பகுதியையே மிளிரச் செய்தன. கொடிகளோ மரங்களைச் சுற்றித் தழுவிக் கொண்டிருந்தன.

அனுமார் அங்கு வளர்ந்திருந்த

அழகான பெண்ணை அவர் பார்த்த போதெல்லாம் அவள் சீதையாக இருக்குமோ என்று பார்த்து விட்டு இல்லை எனக்கண்டு கொண்டார். சீதையைக் காணாமல் அங்கிருந்து விஷ்கிந்தாபுரிக்குப் போகக் கூடாது. ஒருவேளை சீதையைக் காணவே முடியவில்லை என்றால் இங்கேயே தன் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டுவிட வேண்டும் என்றும் அவர் தீர்மானித்துக் கொண்டார்.

அதைவிட வேறு ஒரு யோசனையும் அவருக்குத் தோன்றியது. தான் எங்குமே சீதையைக் காணாவிட்டால் இராவணனை ஒரேகட்டாகக் கட்டித்தூக்கிக் கொண்டு போய் இராமர் முன் உருட்டிவிட வேண்டும் அல்லது அவன் தீலையை வெட்டி

யும் அவர் பார்த்தார். அக்குன்றி
லிருந்து ஒரு சிறிய ஆறு கிளம்பி
கீழ் நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருந்
தது. அங்கு ஓரிடத்தில் படிக்கட்டு
களடன்கூடிய சிறிய அழகிய நீர்
நிலையும் இருந்தது. அதன் கரை
களில் அமர ஆசனங்கள் இருந்தன.

அனுபார் அங்கு ஒரு உயர்
மான மரத்தின் மீது அமர்ந்து சற்று
நோம் சுற்றிலும் கூர்ந்து பார்த்
தார். சற்று தூரத்தில் வெள்ளை
நிறத்தில் ஒரு அழகிய அமைப்பு
தெரிந்தது. அங்குதான் அவர் சீதை
இருப்பதைக் கண்டார்.

சீதை மிகவும் இளைத்துப் போயி
ருந்தாள். அழுக்கேறிக் கசங்கிய
புடவையை உடுத்தி இருந்தாள்.
மிதந்த கவலையுடன் கண்ணீர் உருத்
துக் கொண்டிருந்தாள். அவளைச்
சுற்றிலும் ராட்சஸ பெண்கள் இருந்
தார்கள். இராவணன் சீதையை
ஆகாய வழியாகக் கவர்ந்து சென்ற
போது அனுமார் சீதையைப் பார்த்
திருந்ததால் அவரால் அங்கிருப்பவள்
தான் சீதை என்று கண்டு கொள்ள
முடிந்தது.

அவளது உருவில் சற்று மாற்
றம் ஏற்பட்டிருந்தாலும் முற்றிலும்
மாறிவிடவில்லை. அவள் ரிஷிய
முக பர்வதத்தின் மீது சில நகை
களைப் போட்டாள் அல்லவா? அந்த நகைகள் இருக்க வேண்டிய
இடங்கள் அவளது உடலில் வெற்
றிடங்களாகவே இருந்தன. அவள்

மரங்களிடையே அம்பு போலப்
பாய்ந்து சென்றார். அவர் சென்ற
வேகத்தில் அந்தந்த மரங்களில்
இருந்த பறவைகள் பயந்து சிறகுகளை
அடித்துக் 'கீக்க' கீச்சென்று கத்
தின. மரங்களின் பூக்கள் அவர்
மீதும் தரை மீதும் விழுந்தன. அந்த
அசோகவனத்தில் அவர் பல சிற்
றோடைகளையும் ஆங்காங்கே அமர
உயர்ந்த ஆசனங்கள் வைக்கப்பட்
டிருந்ததையும் அவர் கண்டார்.
இவற்றில் ஒரு சில தங்கத் தகடு
களால் மூடப்பட்டு மிருந்த வேலைப்
பாடுகளுடன் கூடியதாக விளங்கின.

அசோகவனத்தில் ஒரு உயர்ந்த
குன்றையும் அவர் கண்டார். அதன்
மீது பல மாளிகைகளையும் ஒங்கி
உயர்ந்து வளர்ந்திருந்த மரங்களை

உடலில் இருந்த மற்ற ஆபரணங்கள் இராமர் கிஷ்கிந்தையில் அவரிடம் வர்ணித்தது போலவே இருந்தன. இவற்றைக் கொண்டே அவள் சீதையாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அனுமார் தீர்மானித்தார்.

சீதையைக் கண்டு விட்டதால் அவர் அடைந்த ஆனந்தத்திற்கு அளவே இல்லை. தான் ராட்சஸப் பெண்களின் கண்களில் படாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இலைகள் அடர்ந்து வளர்ந்திருந்த ஒரு உயர்ந்த கிளை மீது அமர்ந்து கொண்டார். அங்கிருந்து சீதை அமர்ந்திருந்த இடத்தில் நடப்பதை எல்லாம் அவரால் பார்க்க முடிந்தது.

இரவு அநேகமாக முடிந்து விட்

டது. ராட்சஸர்கள் மந்திரங்களை உச்சரிப்பது அனுமாரின் காதில் விழுந்தது. அதேசமயம் மங்களவாத்தியங்கள் முழங்கின. இராவணன் தூக்கம் கலைந்து எழுந்தான். அவனுக்கு உடனே சீதையின் நினைவு தான் வந்தது. அவன் உடனே தன்னை நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு கிளம்பினான். அவன் பின்னால் நூறு தேவப் பெண்மணிகளும் கந்தர்வப் பெண்களும் வந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் தங்கப் பிடி கொண்ட தீவட்டிகளை ஏந்தி வந்தார்கள். வேறு சிலர் சாமரங்களை வீசிக் கொண்டு வந்தார்கள். சில பெண்கள் தங்கப் பாத்திரங்களில் தண்ணீர் கொண்டு வந்தார்கள். வேறு சிலர் கத்திகளைத் தம் கையில் பிடித்தவாறே அவன் பின்னால்

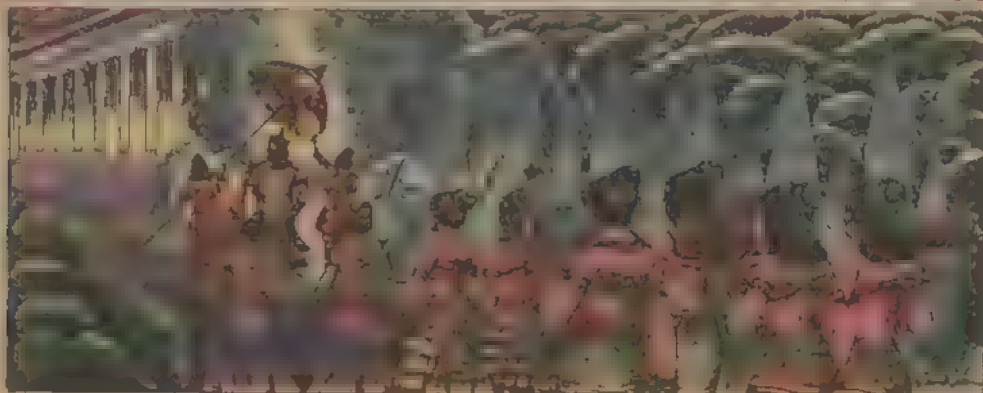
சென்றார்கள். ஒருத்தி இராவணனுக்குக் குடை பிடித்துச் சென்றாள்!

அவர்கள் நடந்து வரும் சலசலப்பை அனுமார் கவனித்தார். அவர் இராவணன் போவதைக் கண்டு அவன் என்ன செய்யப் போகிறான் என்று பார்க்கலானார். இராவணனும் கம்பீரமாக நடந்து போய் சீதையின் முன் நின்றான்.

சீதை இராவணன் வருவதைக் கண்டு நடுங்கி விட்டாள். அவள் கால்களை மடக்கிக் குறுகிக் கொண்டு தன் இருகைகளாலும் தன் மார்பை இறுகப் பிடித்துக் கொண்டும் கண்ணீர் வடித்தவாறே இருந்தாள். அவள் தனக்கு உதவ யாராவது வருவாரா என்று சுற்றிலும் பார்க்கலானாள்.

அப்போது இராவணன் "சீதையே! என்னைக் கண்டு ஏன் இப்படி பயப்படுகிறாய்? உன் அழகைக் கண்டு நான் மயங்கி விட்டேன். என்னை நீ ஏற்றுக் கொள். இங்கு நீ எனக்கோ

அல்லது வேறு யாருக்குமோ பயப்பட வேண்டாம். உனக்கு என் மீது அன்பு ஏற்படும் வரை நான் உன்னைத் தொடக்கூட மாட்டேன். கவலைப்படாதே. இப்படி அழுக்கான புடவையை ஏன் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறாய்? ஏன் பட்டினி கிடக்கிறாய்? தலைவிரி கோலமாக ஏன் இருக்க வேண்டும்? மலர் மாலை அணிந்து நல்ல உடை உடுத்து நல்ல உணவு உண்ணலாமே. சுக போகங்களில் அரண்மனையில் வாழ்ந்து அனுபவிக்கலாமே. உன் இளமையைப் பாழாக்கிக் கொள்ளாதே. என்னை அன்னியனாகக் கருதாதே. நான் உன்னை என் பட்டத்து ராணி ஆக்குகிறேன். நான் உன் அடிமை. நீ சொல்கிறபடி நடக்கிறேன். காட்டின் திரியும் அந்த இராமன் இனி உனக்கு எதற்கு? அவன் இன்னமும் உயிரோடு இருக்கிறான் என்ற நீ நினைக்கிறாய்! அவன் உன்னைப் பார்ப்பதற்குக் கூட இங்கே வரமுடியாது" என்றான்.

காக்கை வீடு தூது!

வெருகாலத்திற்கு முன் காவ்யம் தில் ஒரு ஏழை இறந்தான். அவன் தினமும் காட்டிற்குப் போய் அழகான பறவைகளைப் பிடித்து விற்பது தன் மகன் சிகாமணியை வளர்த்து வந்தான். சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் அந்த ஏழை இறந்து விடவே சிகாமணி தன் தந்தை செய்து வந்த தொழிலையே மேற்கொண்டான்.

தந்தை இறந்த மறுநாளே அவன் காட்டிற்குப் போய் ஓரிடத்தில் வலையை விரித்து உட்கார்ந்தான். சற்று நேரத்தில் அந்த வலையில் ஏதோ ஒரு பறவை சிக்கியது. அவன் அதனருகே போய் பார்த்தபோது அது ஒரு காக்கை என்று தெரிந்தது. காக்கையை யார் விலை கொடுத்து வாங்கப் போகிறார்கள் என்று சிகாமணி நினைத்தபோது அது அவனைப் பார்த்து “நீ என்னை விட்டு

விட்டால் உனக்கு உபகாரமே செய்வேன். நானே நீ விரிக்கும் வலையில் மிக அழகான பறவை ஒன்று விழும்படிச் செய்வேன். அதனை நீ இறநாட்டு மன்னனிடம் விற்குல் உனக்கு நிறையப் பணம் கிடைக்கும்” என்றது.

ஒரு காக்கை மனிதனைப் போலப் பேசுவது கண்டு சிகாமணி ஆச்சரியப்பட்டான். அது சொல்வதை நம்புவதா அல்லது வேண்டாமா என்ற சந்தேகம் அவனுக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால் அதைப்பிடித்துக் கொண்டு போனாலும் அதை யாரும் விலைக்கொடுத்து வாங்க மாட்டார்கள் என்று நினைத்து அது கூறிய படிச் செய்து தான் பார்க்கலாமே என்று எண்ணினான்.

காக்கை கூறியதை நம்பி சிகாமணி அதை வலையிலிருந்து எடுத்துப் பறக்க விட்டான். மறுநாள்

அவனது வலையில் காக்கை வாக்களித்தபடி ஒரு அழகிய பறவையை விழ வைத்தது. அவ்வளவு அழகான பறவையை அவன் அதற்கு முன்பார்த்ததே இல்லை. அவன் அதை எடுத்துப் போய் அந்நாட்டு மன்னனிடம் கொடுக்கவே மன்னனும் மிகவும் மகிழ்ந்து போய் ஏராளமான தங்கத்தை சிகாமணிக்குக் கொடுத்தான்.

ஒரு பறவைக்கு அவ்வளவு தங்கத்தை ஏழை பெற்று விட்டானே என்று சமஸ்தான விதூஷகன் பொருமைப்பட்டான். அதனால் அவன் மன்னனிடம் "அரசே! இவ்வளவு அழகான பறவையைச் சாதாரணமான ஒரு கூண்டில் அடைப்பதா? கூடவே கூடாது.

இதற்கு அழகான வேலைப்பாடு மிக்க ஒரு கூண்டைச் செய்ய வேண்டும் அதனால் யானைத்தந்தத்தால் ஆன கூண்டில் இருந்தால்தான் மிக அழகாக இருக்கும். இந்தப் பறவையைக் கொண்டு வந்தவனையே அப்படிப்பட்ட கூண்டைச் செய்ய தந்தம் கொண்டு வரச் சொல்லுங்கள்" என்றான்.

மன்னனும் சிகாமணியிடம் "நம் விதூஷகன் சொன்னது போல இந்தப் பறவையை வைக்க தந்தக் கூண்டு செய்ய வேண்டும். அதற்கான தந்தங்களை நீ நாற்பது நாட்களுக்குள் கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வராவிட்டால் உன் தலை போய் விடும்" என்று கூறி அனுப்பினான்.

வீட்டிற்கு வந்து சிகாமணிகவலையில் மூழ்கிப் போனான். கூண்டைக் கட்டும் அளவிற்கு தந்தங்களை சேகரிப்பது என்பது எளிதில் செய்யக்கூடிய வேலையா? என்ன செய்வது என்று அவன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் காட்டில் அவன் கண்ட காக்கை வந்து "என்ன கவலை இப்போது? சொன்னால் நான் உதவி அதனைப் போக்குகிறேன்" என்றது.

அப்போது சிகாமணி தன் பிரச்சனையை அதனிடம் கூறினான். அப்போது காக்கை "நீ சென்ற காட்டின் மத்தியில் ஒரு குளம் உள்ளது. அதில் நீர் குடிக்க யானை

களின் ஒரு பெரிய கூட்டமே வரும். நீ அந்தக் குளத்தில் மதுவைக் கலக்கி விட்டால் அந்த நீரை குடிக்கும் யானைகள் நினைவிழந்து விழுந்து விடும். நீ ஆண் யானைகளின் தந்தங்களை அறுத்து எடுத்துக் கொண்டு போய் மன்னனிடம் கொடு" என்றது.

சிகாமணியும் "ஐயோ! அவ்வளவு மதுவை நான் எப்படிச் சேகரிக்க முடியும்?" எனவே காக்கையும் "நீ மன்னனிடம் அதனைக் கேள். அதைக் கொடுத்தாலே தந்தம் கொண்டு வரமுடியும் என்று கூறு. மன்னனும் கண்டிப்பாக நீ கேட்ட அளவு மது கொடுப்பான்" என்றது.

சிகாமணியும் காக்கை கூறிய படியே மன்னனைக் கண்டு தனக்கு ஐம்பது பீப்பாய்கள் சாராயம் வேண்டும் எனக்கேட்டு வாங்கி அவற்றை வண்டிகளில் ஏற்றிக் கொண்டு காட்டிற்குள் சென்றான். காக்கை குறிப்பிட்ட குளத்தில் அதைக் கொட்டிவிட்டுக் காத்திருந்தான். யானைக் கூட்டம் வந்தது. எல்லாயானைகளும் குளத்து நீரைக் குடித்து விட்டு நினைவிழந்து சிடந்தன. சிகாமணி தான் கொண்டு வந்த ரம்பத்தால் அவற்றின் தந்தங்களை அறுத்து எடுத்துக் கொண்டு போய் மன்னனிடம் கொடுத்தான்.

அதுகண்டு மகிழ்ந்த மன்னன் மேலும் ஏராளமாய்த் தங்கம் சிகா

மணிக்குக் கொடுக்கவே விதூஷகன் வயிற்றெரிச்சல் அதிகமாயிற்று. அதனால் அவன் மன்னனிடம் "அரசே! பறவை தந்தக் கூண்டில் அழகாகவே இருக்கிறது. ஆனால் இது இனிமையாகப் பாடவில்லையே. ஒரு வேளை இதன் முந்தைய சொந்தக்காரரைக் கண்டால் இது பாடலாம். சிகாமணியிடம் சொல்லி அவரை அழைத்து வரச்சொல்லுங்கள்" என்றான்.

மன்னனுக்கு விதூஷகனின் மனப்போக்கு ஒருவாறு புரிந்தது. அது பிடிக்காமல் போனாலும் அவன் கூறுவது போல அந்தப் பறவை பாடினால் கேட்டு ரசிக்கலாமே என்று எண்ணினான்.

மன்னனும் சிகாமணியை

அழைத்து "நீ இந்தப் பறவையின் முந்தைய சொந்தக்காரரை இன்னும் நாற்பது நாட்களுக்குள் இங்கு கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் உன் தலைபோய் விடும்" எனக்கூறி அனுப்பினான்.

கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் சிகாமணி வீடு திரும்பினான். அப்போது அவனது காக்கை அவனைக் காணவந்தது. அவனது கவலையின் காரணத்தை அறிந்த அது "கவலைப்படாதே. மன்னனிடம் கேட்டு ஒரு கப்பலை வாங்கிக் கொள். அதில் ஆடம்பரப் பொருள்களை அழகாக வைத்துக் கொண்டு பெரிய நதியின் போனால் நூறு யோசனை தூரம் சென்ற பின் கின்னரர்கள் வாழும் பகுதியை

அடைவாய். கின்னரர்கள் உன் கப்பலைக் காண வருவார்கள். அவர்களில் யாரையும் கப்பலில் அனுமதி யாமல் அவர்களது ராணிதான் முதலில் கப்பலைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல். அதுவும் அவள் மட்டுமே வரவேண்டும் என்று கூறு. அவள் கப்பலில் ஏறி எல்லா வற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் நீ கப்பலை ஓட்டிக் கொண்டு வந்து விடு. அவளே அந்தப்பறவையின் சொந்தக்காரி" என்றது.

சிகாமணியும் காக்கை கூறியது போல மன்னனிடம் கப்பலைக் கேட்டு வாங்கி அதனை ஓட்டிக் கொண்டு கின்னரர் வாழும் பகுதியை அடைந்தான். கப்பலைக் காண கின்னரர்கள் வந்த போது அவன் அவர்களது ராணிதான் தனியாக முதலில் கப்பலுக்குள் வந்து பார்க்க வேண்டும் என்றான். ராணியும் கப்பலுக்குள் வந்து அங்குள்ள அதிசயப் பொருள்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது கப்பல் வேகமாகக் கிளம்பி விட்டது. இது ராணிக்குத் தெரியவில்லை.

கப்பல் சிகாமணியின் காட்டை அடைந்ததும் அவன் கின்னர ராணியை அழைத்துக் கொண்டு அரண்மனைக்குச் சென்றான். கின்னர ராணியைக் கண்டதும் அந்தப் பறவை சந்தோஷத்தோடு பாடலாயிற்று... மன்னன் அது கேட்டு

மகிழ்ந்ததோடு கின்னர ராணியின் அழகைக் கண்டு மயங்கினான். அவன் அவளிடம் அவளை மணக்க விரும்புவதாகக் கூறவே அவளும் அதற்குச் சம்மதித்தாள். கல்யாணத் திற்கான ஏற்பாடுகளை தட்புடலாகச் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். பிரமுகர்களுக்கு எல்லாம் அழைப்புகள் போயின. சிகாமணிதான் அங்கு முக்கியமானவளுக விளங்கினாள்.

சிகாமணியோடு அவனது காக்கையும் திருமணத்திற்கு வந்தது. அதைப் பார்த்ததுமே கின்னர ராணி "அடி பாவி! இங்கேயும் நீ வந்து விட்டாயா?" என்று கூவினாள். அப்போது சிகாமணி "இந்தக் காக்கை என் ஆருயிர் நண்பன் இது சொல்லித்தான் உங்கள் பகுதிக்கு நான் கப்பலை ஒட்டி வந்து உங்களை நான் இங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்தேன்" என்றாள். மேலும் அந்தக் காக்கை தனக்குச் செய்த உதவிகளை எல்லாம்

அவன் அவளிடம் கூறினான்.

அதைக் கேட்ட கின்னர ராணி மகிழ்ந்து "இவள் என் அந்தரங்கத் தோழியாக இருந்தவள். இவள் ஒரு முறை திமிராக நடந்ததால் காக்கையாகப் போகும்படிச் சபித்தேன். இப்போது அந்த சாபத்தை விலக்கி இவளை முன்போலப் பெண்ணாக ஆக்கிவிடுகிறேன்" என்றாள்.

மறுநிமிடமே அந்தக் காக்கை அழகிய பெண்ணாகி சிகாமணியின் முன் நின்றாள். இதைக் கண்ட மன்னன் மகிழ்ந்து "பேஷ். இவளை எனக்கு உதவிய இந்த சிகாமணிக்கு மணம் முடித்து நம்மோடு வைத்துக் கொள்வோம்" எனக் கூறினான். மன்னன்தான் கின்னர ராணியை மணந்த முகூர்த்தத்திலேயே அந்தப் பெண்ணை சிகாமணிக்கு மணம் செய்து வைத்தான். தம்பதிகள் ககமாக நீண்ட காலம் வாழ்ந்தார்கள்.

புலியா, வேலையா, சொல்!

கூட்டுப் பண்ணையாரின் ஆடுகளைக் கத்தன் ஒட்டிக் காட்டில் மேய்த்து விட்டுக் கொண்டு வந்து விடுவான ஒழுமுறை கத்தனுக்குப் பணமுடை ஏற்பட்டது. யாரிடம் கேட்கும் கிடைக்கவில்லை. அதனால் ஒருநாள் பண்ணையாரின் ஒரு ஆட்டை விற்று விட்டான்.

அன்று மாலை வீடு திரும்பிய ஆடுகளைப் பண்ணையார் கணக்கிட்டு ஒரு ஆடு குறைவது கண்டு அது பற்றிக் கேட்டார் கத்தனும் "ஒரு புலி வந்து சாமாத்தியமாக ஒரு ஆட்டைக் கொன்று விட்டது" என்றான். பண்ணைக்காரரும் அப்படியா என்று கூறி வேறு எதுவும் கேட்கவில்லை.

மறுநாளும் கத்தன் ஒரு ஆட்டை விற்றான் அன்று மாலையும் ஒரு ஆடு குறைந்தது கண்டு அதுபற்றிப் பண்ணையார் கேட்கவே கத்தன் அன்றும் புலிவந்து ஒரு ஆட்டைக் கொன்று தின்றுவிட்டதாகக் கூறினான்.

மறுநாள் கத்தன் ஆடு மேய்க்கப் போகையில் பண்ணைக்காரர் வேட்டைக்கார வேலுவைக் கூட்டிக் கொண்டு காட்டிற்குச் சென்றார். அன்று மாலையாகியும் புலி வரவில்லை. பண்ணைக்காரர் "என்ன புலி வரவில்லையே?" என்று கத்தவிடும் கேட்கவே அவனும் "அது சாமாத்தியமாவது என்று அன்றே சொன்னேன். நீங்களும் வேட்டைக்காரனும் வந்தீர் பப்பது தெரிந்து கொண்டு விட்டது. அதனால் வரவில்லை. அதற்குத்தான் எவ்வளவு சாமாத்தியம்!" என்றான்.

பண்ணைக்காரரும் சற்று யோசித்து விட்டு "நானே முதல் வேட்டைக்கார வேலுவே ஆடுகளை மேய்ப்பான இனி உனக்கு வேலை இல்லை" என்று கத்தன் திகைத்துப் போனான். உடனே அவரது கால்களில் வீழ்ந்து தான் செயததை ஒப்புக் கொண்டான். பண்ணைக்காரரும் "சரி இந்தத் தடவை மன்னித்தேன். மறுபடியும் இந்த மாதிரி செய்தால் நீ கம்பி எண்ணிச் செண்டி வரும்" என எச்சரித்தார். கத்தனும் ஒழுங்காக நடந்து வந்தான்.

காளியே மனைவீ

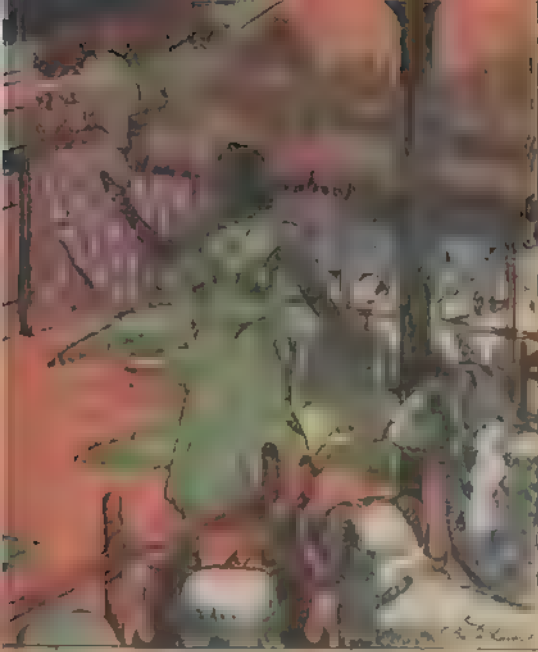
காளி அந்த ஊருக்கு எங்கிருந்து வந்தவள். அவளுக்கு உற்று உறவினர் என்று யாருமே இல்லை. அதனால் பொன்னுன் என்ற சாதாரணக் குடியானவனின் வீட்டிலும் வயலிலும் வேலை செய்து வாழ்ந்து வந்தாள். பொன்னுனோ மனைவியை இழந்தவன் வெகுளியான காளி 'மங்கு' மங்கென்று எல்லா வேலைகளையும் செய்து வந்தது கண்டு மிகவும் மகிழ்ந்து போனான்.

கள்ளங்கபடற்ற காளி பொன்னுனிடம் "நான்தான் உன் வீட்டு வேலைகளை எல்லாம் செய்கிறேனே. என்னை நீ ஏன் கல்யாணம் செய்து கொள்ளக்கூடாது?" என்று பல முறை சொல்லிப் பார்த்தான். பொன்னுனோ "போயும் போயும் உன்னையா கல்யாணம் செய்து கொள்வது? முடியாது" என்று மறுத்துக்கூறிக் கொண்டே வந்தான்.

காளியின் நச்சரிப்பு நாளுக்கு நாள் அதிகமாகவே அதைத் தாங்காது யாமல் பொன்னுன் அவள் மாய்மறந்து தூங்கும் போது அவள் மாய்முழுவதும் எண்ணெயையும் கருப்பு மையையும் கலந்து பூசி விட்டான்.

காலையில் எழுந்து காளி தன் கைகால்கள் கருப்பாக இருப்பது கண்டு திடுக்கிட்டாள். தன் உருவமே மாறித்தான் ஒரு பிசாசாக ஆகி விட்டாளோ என்று அவள் பயந்து போனாள். தான் யார் என்பதை உறுதி செய்து கொள்ள அவள் பொன்னுனிடம் போய் "இங்கே வேலை செய்து கொண்டிருந்தாளே ஒருத்தி. அவள்..? என்று கேட்டாள்.

பொன்னுனுக்குச் சிரிப்பு வந்து விட்டது. அதை அவன் சிரமப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டான். தன் திட்டம் பலிக்கப்போவது கண்டு அவன்

அவளைக் கண்டு பிசாசு எனப்
பயந்து ஓடத் தொடங்கினார்கள்.
அப்போது காளி "பயப்படாதீர்
கள். நீங்கள் திருடர்கள்தானே
நான் உங்களுக்கு உதவுகிறேன்"
என்றாள். அதைக்கேட்ட திருடர்
கள் ஒரு பிசாசு தம்மோடு இருப்
பது நல்லது என நினைத்து அதைத்
தம்மோடு சேர்த்துக் கொண்டார்
கள்.

அவர்கள் அன்றிரவு ஒரு வீட்
டில் ஆடு திருப்ப போனார்கள்.
அப்போது காளி தான் உள்ளே
போய் ஒரு ஆட்டைத் தூக்கிப்
போடுவதாகக் கூறிக் சென்றாள்.
திருடர்கள் வெளியே நின்று கொண்
டிருந்தார்கள். அப்போது காளி
உரத்த குரலில் "இங்கே நிறைய
ஆடுகள் உள்ளன. செம்மறி ஆட்
டைப் போடவா அல்லது வெள்
ளாட்டையா?" என்று கத்திக் கேட்
டாள். திருடர்களோ "கொஞ்சம்
குரலை அடக்கி மெதுவாகப் பேசு.
நீ போடுகிற சத்தத்தில் யாராவது
வந்துவிடப் போகிறார்கள்" என்
றார்கள். காளியோ மறுபடியும்
உரத்த குரலில் எந்த ஆடு வேண்
டும் என்று கேட்டாள். அந்தக்
குரலைக் கேட்டு ஆட்டின் சொந்தக்
காரன் ஓடிவந்து "யாரடா அது.
ஆட்டைத் திருடுவது?" என்று கத்தி
னாள். திருடர்களும் காளியும் அங்
கிருந்து ஓடியே போய்விட்டார்கள்.
அன்று நாள் முழுவதும் அவர்

புரித்துப்போனான். காளியை அவன்
ஒரு பிசாசு எனக்கூறி நம்ப வைப்
பது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

பொன்னாலும் "அவள் எங்கே
யாவது கொல்லப்பட்டதில் வேலை
செய்து கொண்டிருப்பாள். நீ அவ
ளைப் பிடிக்க வந்த பிசாசா?
போ. அவளைப் போய்ப் பிடித்துக்
கொள்" என்று கூறினான். அதை
கேட்ட காளிக்குதான் முன்னிருந்த
மானிடப் பெண் இல்லை என்றும்
ஒரு பிசாசாகத்தான் மாறிவிட்டாள்
என்றும் உறுதியாயிற்று. அதனால்
அவள் அந்த ஊரை விட்டுக்
காட்டை நோக்கி ஓடினாள்.

அங்கே அவள் இரண்டு திருடர்
களைப் பார்த்தாள். அவர்களும்

கள் மூவரும் பட்டினி. அதனால் அன்றிரவு கோழிப் பண்ணையிலிருந்து ஒரு கோழியைத் திருடிவந்த அதைக் கொண்டு வாட்டி சாப்பிடுவது என்று தீர்மானித்தார்கள். இருட்டியபின் மூவரும் கோழிப் பண்ணையை அடைந்தார்கள். காளியை அவர்கள் உள்ளே அனுப்பினார்கள்.

கோழிப்பண்ணைக்குள் சென்ற காளியும் உரத்த குரலில் “இங்கே பெட்டைக் கோழிகளும் சேவல்களும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. எதைத் தூக்கிப் போட்டட்டும்?” என்று கத்தினாள். அப்போது அத்திருடர்கள் “இதோபார். இப்படிக்கத்தாதே. கத்தினால் நேற்று ஆட்டுக்காரன்வந்தது போல இன்று கோழிப்பண்ணைக்காரன் வந்து விடுவான். பிறகு இன்றும் நாம் பட்டினிகிடக்கவேண்டிவரும்” என்றார்கள். காளியோ அதைக் கேளாதவள் போல உரத்த குரலில் எந்தக் கோழி வேண்டும் என்று கேட்டாள். அந்தக் குரலைக் கேட்டு கோழிப் பண்ணைக்காரன் விழித்துக்கொண்டு தடியோடு ஓடி வந்தான். அதுகண்டு திருடர்களும் காளியும் சிட்டாய்ப் பறந்தனர்.

இரண்டு நாட்களாகத் திருடர்கள் எங்கும் தென்படவில்லை. ஆனால் அந்த ஊரில் மட்டும் ஏதோ ஒரு பிசாசு இரவு வேளைகளில் தெருக்களில் அலகிறது என்ற

வதந்தி பரவியது. மூன்றாவது நாள் திருடர்கள் ஒரு ஆட்டைத் திருடி வருவது என்று முடிவு செய்தார்கள். காளி தானும் அவர்களோடு வருவதாகக் கூறவும் அவர்களோடு “வேண்டவே வேண்டாம். நீ வந்தால் எங்களுக்குத்தான் ஆபத்து” என்று கூறி அவளை விட்டு விட்டுப் போய் விட்டார்கள்.

காளிக்கோ ஒரே பசி. அவள்காலையிலே அவ்வூர் வயல் ஒன்றில் புகுந்து அங்கிருந்த சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்குகளைத் தோண்டி எடுத்து சாப்பிடலானாள். வயலில் வேலை செய்ய வந்தவன் பட்டப் பகலில் பிசாசு வந்ததைக் கண்டு உடனே ஊருக்குள் போய் பிசாசு விரட்டும் பூசாரியை அழைத்துக்

கொண்டு வயலுக்கு வந்தான்.

பூசாரியும் அட்டகாசத்துடன் வயலுக்குச் சென்றான். அந்த வயலுக்குப் போக வயல் ஓரமாக இருந்த ஒரு சிற்றேரையைக் கடந்தாக வேண்டும். பூசாரியால் அதைக் கடக்க முடியாததால் வயலின் சொந்தக்காரன் அவனைத் தன் முதுகில் சுமந்து கொண்டு அந்த ஓடைக்குள் இறங்கினான்.

இருவர் வருவதைக் கண்ட காளி அவர்கள்தான் காட்டில் சந்தித்த திருடர்கள் என்று நினைத்து விட்டாள். அவர்கள் ஆட்டை எடுத்து வருகிறார்கள் என்று எண்ணி அவள் "நல்ல கொழுத்ததாகக் கிடைத்து விட்டதா? கொண்டு வா. வாட்டிச் சாப்பிடலாம்" என்றாள்.

வயலின் சொந்தக்காரன் பயந்து போய் "கொழுத்திருக்கிறதா இல்லையா என்பதை நீயே பார்த்துக் கொள்" என்று கூறித் தன் முதுகின் மீதிருந்த பூசாரியைத் தொப்பென்று கீழே போட்டு விட்டு தலைதெறிக்க

ஓடிப் போனான். பூசாரியோ திக்கு முக்காடி எழுந்து ஓட்டம் பிடித்தான்.

பொன்னனுக்கு பிசாக பற்றிய தகவல் தெரிந்தது. அவன் உடனே வயலுக்கு ஓடிப் போய்ப் பார்த்தான். அங்கேதான் கருப்புசாயம் பூசி விட்ட காளியைக் கண்டான். அவள் தன் பசியைப் போக்கிக் கொள்ள வள்ளிக்கிழங்குகளைப் 'படக்' 'படக்' கென்று ஒடித்துத் தின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டு அவன் அவள் மீது இரக்கம் கொண்டான். அவன் அவளை அழைத்துப் போய் போய்த் தண்ணீர் விட்டு நன்கு குளிப்பாட்டினான். அவன் மனமும் மாறிவிட்டது. காளியிடம் இரக்கம்கொள். அவன் அவளை மணந்து கொண்டுவிடுவது என்று தீர்மானித்துவிட்டான். அதன் பிறகு புரோகிதரை அவன் அழைத்து வந்து முறைப்படி காளியை மணந்து கொண்டு சுகமாக வாழ்ந்தான்.

எரிமலைகள்

மிகப் பழங்கர எரிமலை வெடிப்பு ௨௭
மில் கிமு 1470ல் ஏஜியன் கடல்
லுள்ள தீரா என்ற எரிமலைத் தீவின்
ஏற்பட்டது. அந்த எரிமலை 70 கை
கி.மீ பொருள்களைக் கக்கியதாம்.
அதன் சேதி 4 கோடி வெடிகுண்ட
கள் போட்டதற்குச் சமம்.

உலகில் கக்கும் எரிமலைகளின் மொத்த
எண்ணிக்கை 455. இவற்றில் 167
ஆசியோனேஷியாவில் உள்ளன.

உலகில் மிகப் பழங்கர எரிமலை வெடிப்பு ௨௭
மில் கிமு 1470ல் ஏஜியன் கடல்
லுள்ள தீரா என்ற எரிமலைத் தீவின்
ஏற்பட்டது. அந்த எரிமலை 70 கை
கி.மீ பொருள்களைக் கக்கியதாம்.
அதன் சேதி 4 கோடி வெடிகுண்ட
கள் போட்டதற்குச் சமம்.

மிகப் பழங்கர எரிமலை வெடிப்பு ௨௭
மில் கிமு 1470ல் ஏஜியன் கடல்
லுள்ள தீரா என்ற எரிமலைத் தீவின்
ஏற்பட்டது. அந்த எரிமலை 70 கை
கி.மீ பொருள்களைக் கக்கியதாம்.
அதன் சேதி 4 கோடி வெடிகுண்ட
கள் போட்டதற்குச் சமம்.

In a class of its own

Exclusive pencils for one and all,

LION PREMIER® HB PENCILS

Sleek, Elegant
Ideal for
Artists, Vets. and
Others. Who like
Style. A pencil that
is a pleasure to
write with.
The pencil that
will make you
write better, faster,
and with more
superiority.

LION PINKY® PENCILS

Lion PINKY Pencil.
Pretty Perfect. Ideal
for children.
Drawing, writing,
and all other
uses. A pencil that
will make you
write better, faster,
and with more
superiority.

LION Geometric® DRAWING PENCILS

Lion Geometric
Drawing Pencil.
A pencil that
will make you
draw better, faster,
and with more
superiority.
The pencil that
will make you
draw better, faster,
and with more
superiority.

LION PENCILS LTD
95, Parjat, Marine Drive
BOMBAY 400 002

போட்டோ வாக்கியப் போட்டி :: பரிசு ரூ.50
இந்தப் போட்டியின் வெற்றி பெற்ற தலைப்புகள் 1991 ஆகஸ்டு மாத
இதழில் வெளியிடப்படும்

M. Natarajan

K. S. Vijayaker

- ★ தலைப்புகள் ஒரு வார்த்தையிலிருந்து நான்கு வார்த்தைகளுள் இருக்கலாம். இது தலைப்புகளுக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். ★ ஜூன் 10த் தேதிக்குள் போட்டிக்கான தலைப்புகள் எமக்கு வந்து சேர வேண்டும். ★ எம்மிடம் வந்து சேர்ந்த தலைப்புகளில் நாம் சிறந்ததாகக் கருதும் தலைப்பு களுக்கு ரூ. 50/-பரிசு, இது இரு தலைப்புகளுக்கும் சேர்ந்ததே. ★ தலைப்புகளை தபால் கார்டில் மட்டுமே எழுதி மேக் கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.
- 'அம்புலிமாமா, போட்டோ வாக்கியப் போட்டி' சென்னை-600 026

ஏப்ரல் மாதப் போட்டி முடிவு

முதலாவது போட்டோ : அமுதூட்டும் அன்பு

இரண்டாவது போட்டோ : அறியூட்டும் பண்பு

பரிசு பெற்றவர் : வி. மணி, குன்னத்தூர் ஈரோடு வழி

பரிசுத் தொகை ரூ. 50/-ம் இம்மாதக் கடைசிக்குள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

அம்புலிமாமா

இந்தியாவில் ஆண்டு சந்தா ரூ. 36-00

சந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி :

சந்தமாமா பப்ளிகேஷன்ஸ், சந்தமாமா பிஸிடிஸ், வடபழனி, சென்னை-600026

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., 188 N.S.K. Salsi, Madras 600 026 (India) and Published by B. VISHWANATHA REDDI on behalf of CHANDAMAMA PUBLICATIONS, Chandamama Buildings, Vadapalani, Madras 600 026 (India). Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner will be dealt with according to law.

மாங்கை இம் மாதம் படித்தீர்களா?

ஒவ்வொரு வரியும்
பெண்ணுலகுக்குப் பெருமையும்
உயர்வையும் தரும்
இணையற்ற இதழ்

மாங்கை

இல்லற வாழ்வை
இனிமையாக்கும்
மகளிர் மாத இதழ்-
ஒவ்வொரு இல்லத்தரசியும்
தவறாமல் படித்து வரும் மாத இதழ்

மாங்கை

ஒவ்வொரு வரியும் பெண்களுக்கு
வாழ வழி காட்டுகிறது;
ஒவ்வொரு பகுதியும்
இனிய இல்லறத்துக்கு உதவுகிறது

மாங்கை

CASIO

தட்டுங்கள் சுருதியை
தந்திடுமே தாளம்!!

ஈஸியோ இரக்கமறிக் தங்கள் கிளம்பிய சுவை இரக்கமறிக் வாசிக்கவும்... உருதியை தட்டினால் போதும்
பெருந்தகை உங்களுக்கு சித்தமான டாட்களுக்குத்தேர் தாளத்தை... வாசித்திருக்க... ஆடுங்கள் உங்கள் தலைப் குழந்தைகள்!
ஆமியே வாருங்கள்... வாசித்திருக்க ஈஸியோமிக் கருதினியே!

SA-20

* 20 கேட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்
கீர்ட்ஸ், 20 கீர்ட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்
ஆட்டோ ரைட்ஸ் x 12 கீர்ட்ஸ்
பாஸ்ட் டிரைவ்... 20 கீர்ட்ஸ்
20 கீர்ட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்
20 கீர்ட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்
20 கீர்ட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்

SA-21

* 20 கேட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்
கீர்ட்ஸ், 20 கீர்ட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்
ஆட்டோ ரைட்ஸ் x 12 கீர்ட்ஸ்
பாஸ்ட் டிரைவ்... 20 கீர்ட்ஸ்
20 கீர்ட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்
20 கீர்ட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்
20 கீர்ட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்

PT-480

* 20 கேட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்
கீர்ட்ஸ், 20 கீர்ட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்
ஆட்டோ ரைட்ஸ் x 12 கீர்ட்ஸ்
பாஸ்ட் டிரைவ்... 20 கீர்ட்ஸ்
20 கீர்ட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்
20 கீர்ட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்
20 கீர்ட்ஸ் x 100 கீர்ட்ஸ்

CITY MUSIC CO., PTE LTD.
Singapore Tel: 3377086, 3377088

OHFLY MUSIC ELEC. LTD.
Hong Kong Tel: 752 8855

RAINBOW PHOTO FINISHERS PTE LTD.
Singapore Tel: 2377241

GENERAL ENTERPRISES COMPANY
U.A.E., Dubai Tel: 254131/2/3

MAHMOOD SALEH ABBAR CO.
Saudi Arabia, Jeddah Tel: 6028473995

ARABIAN CAR MARKETING CO., LTD.
Dubai Tel: 783741

CASIO COMPUTER CO., LTD.
Tokyo, Japan

**EAT
MANGO
JUICE!**

Nutrine AAM-RAS has
REAL REAL REAL
Mango Juice in the centre. Go on
3a! & 3Ae & EaT & EEt & EAs
It all up!